

rozsévač rozsievač

2

február / únor
2015
ročník 84

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Boh nás hľadá
ako prvý
Kde si, človek
Obrození
církve

„Opět se nad námi slituje,
rozslape naše nepravosti.
Do mořských hlubin
vhodíš všechny jejich hříchy.“
Micheáš 7, 19

Byli jsme nalezeni

Pomoc uprchlícům ze Sýrie

Uprchlíci na Turecko - syrských hranicích žijí pro nás v naprostě nepředstavitelných podmínkách. Bratr Pavel Novosad, předseda Misijního odboru BJB nám poslal krátkou zprávu o praktické i duchovní pomoci těmto lidem.

Ze sboru v Samsunu

V thajských uprchlických táborech nás nazývají „**Křesťané, kteří se modlili a podporují**“. Lidé prchají jen s nejnuttnejšími věcmi. Zvou nás do svých stanů a prosí nás, abychom se za ně modlili. Vysvětlujeme jim, že to nejsme my, kdo má moc, nýbrž Bůh, a pokud se k Němu budou modlit, On jim jistě pomůže. Říkáme jim, že najdou Boha v Novém zákoně. Proto jim dáváme jako dárek výtisky Nového zákona v arabštině.

Přinášíme vám několik fotografií, na nichž můžete vidět, že lidé z tohoto tábora žijí doslova v bahně. Děti chtějí pomeranče, lidé pálí uhlí uprostřed svých příbytků, aby si zatopili, ale místo toho se otráví jedovatými výpary.

Žijí v prázdných stanech a jsou vděční za deku, kterou dostali. Nyní Bůh pracuje v jejich srdcích. Říkají, že jim církev hodně pomohla, že jejich děti nikdy nezapomenou na moment, kdy musely se svými rodinami opustit domov, hladové, bez svých věcí. Někteří lidé umírali na nejrůznější onemocnění.

Ale přišli křesťané, kteří jim bez váhání pomohli, i když je osobně neznali.

Tato úžasná věc se stala díky velké podpoře naší církve. Do srdcí těchto lidí bylo zaseto Boží slovo. Křesťané, kteří slouží na místě a vidí situaci uprchlíků z bezprostřední blízkosti, děkují za prostředky, jimiž jim mohou pomáhat. Prosí, abychom pokračovali na modlitbách za tyto lidi, protože není známo, jak dlouho ještě zůstanou na místě, kde se právě nacházejí.

Bratr Orhan, kazatel Baptického sboru Samsun v Turecku.
Podrobnější informace najdete na straně 8.

Obsah

Pomoc uprchlíkom ze Sýrie	2
Boh nás hľadá ako prvý, dajme sa mu nájst'	3
Kde si, človek? - Boh, ktorý nás hľadá	4
Ty jsi tohle pro mne vykonal	
Tento môj syn byl ztracen a je nalezen	6
Musí ma nachádzať každý deň	7
Pomoc uprchlíkom ze Sýrie/2	8
Prečo Bahamy potrebujú naše modlitby....	9
Husův vliv na obrození cirkve	10
Hľedáte rádi ztracenou véc?.....	11
Život skrytý v Bohu.....	12
Kniha Rút	
O Božej existencii som nepochyboval.....	13
Smerovka	
Spomienka na sestru Vaňkovú	14
Šestdesaťšestročná spomienka	
Zmiernený	
Vzdělávání na cestě	
Prenasledovanie	15
Ocenenie práce baptistov	
BWA víta zmeny	
Objavujte poklady Ev. podľa Jána s levom Leonom	
Induktívne štúdium knihy Jonáš pre deti	
100 rokov rozsievania	16
Rádio7	
Redakčné oznamy	
Ľudská dôstojnosť chudobných.....	17
Venujte 2 % z vašich daní	
Fotokurz s Bibliou/ 2	18
Pavlov príbeh.....	19
Všechnu nad ľaj jsem složil v Hospodinu...20	

rozsievač • rozsévač

Časopis Bratrské jednoty baptistov v ČR
a Bratskej jednoty baptistov v SR

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös

Šéfredaktorka: Marie Horáčková

Zástupca šéfredaktorky: Stanislav Kráľ

Redakčná rada:

S. Baláz, M. Kešjarová, V. Pospíšil, E. Pribulová,

Grafická konцепcia časopisu: Ján Boggero

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,

L. Miklošová

Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov,

Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava,

tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 €

+ poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.

Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha,

č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis

Brat. jed. baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská

republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.

F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS,

SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14,

140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 2/2015: 4. 2. 2015

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

SSN 02316919 – MK SR 699/92

Ján Szöllös
predseda Redakčnej rady

My ľudia považujeme v mnohých prípadoch za dôležité zistiť a stanoviť, kto bol prvý, alebo čo bolo v niektorom konkrétnom prípade prvé. Najčastejšie sa nám táto otázka vynori asi v súvislosti so športovým zápolením.

Oveľa dôležitejšie je však stanoviť prvenstvo pri vedeckých a priemyselných objavoch a patentoch, lebo s tým môže súvisieť veľký ekonomický zisk. Prvenstvo je spojené veľmi často aj s hľadaním a nachádzaním.

Ten, kto hľadá a nájde ako prvý, môže byť vo výhodnejšej pozícii ako tí ostatní, neplatí to však vždy.

To najdôležitejšie hľadanie v živote človeka však nie je hľadanie majetku, kariéry, vedeckého objavu ani životného partnera, ale hľadanie Boha, hľadanie nášho strateného vzťahu s ním.

Od pádu človeka do hriechu hľadáme to, čo nám chýba, vzťah k Bohu, ktorý je v nás „zakódovaný“ od stvorenia, kvôli ktorému sme boli stvorení.

Človek, ľudstvo počas tohto hľadania vymyslelo nespočetné množstvo teórií, náboženských systémov či techník, ako nadviazať kontakt s Bohom.

Kladieme dôraz na naše hľadanie Boha. Uvedomujem si, že aj v mojom osobnom živote často horúčkovito hľadám Boha v okolnostiach každodenného života. Určite

Boh nás hľadá ako prvý, dajme sa mu nájst'

je dôležité, aby sme Boha vo svojom živote neustále hľadali, a platí v tejto súvislosti aj zasluženie Pána Ježiša z Mt 7, 7: „Hľadajte a nájdete...“ Niekoľko však skutočného Boha až tak veľmi nechceme nájsť, lebo hľadáme vlastnú predstavu Boha, ktorý nám vyhovuje a bude plniť naše želania.

Oveľa dôležitejšie ako naše hľadanie Boha je preto skutočnosť, ktorú nám

Božie Slovo zjavuje na viacerých miestach, a to, že **Boh nás hľadal a hľadá vždy ako prvý**.

Už hned po páde človeka do hriechu to neboli Adam a Eva, ktorí hľadali Boha. Naopak, oni sa zo strachu pred ním skryli. To Boh prichádza ako prvý a pytá sa: „Kde si človek?“ Nachádza ich skrytých medzi stromami záhrady, vie, v akej sú situácii, ale rozhodne sa im napriek ich zrade pomôcť a urobí im prvé šaty (Gn 3, 8 – 9 a 21). Boh prichádzal ako prvý prostredníctvom patriarchov a neskôr prorokov aj za vyvoleným izraelským národom a hľadal ich aj vtedy, keď oni zblúdili z jeho ciest a išli za inými Bohmi. Mnohokrát si už nevedeli sami pomôcť, ale Boh ich našiel a priviedol späť.

Boh sa rozhodol odpovedať na naše zúfalé ľudské hľadanie a zjavil sa v ľudskej podobe Pána Ježiša Krista, stal sa človekom, aby nás hľadal a našiel na prašných cestách našich ľudských životov, keď videl, že blúdime ako ovce, ktoré nemajú pastiera. On je tým dobrým Pastierom, ktorý sa vydal hľadať mňa aj teba ako stratené ovečky, keď sme zblúdili z cesty vedúcej k večnému životu (Lk 15, 1 – 7).

Pán Ježiš aj dnes stále hľadá tých, ktorí sú stratení. On aj dnes je ochotný vydať sa za tebou aj za mnou, ak niekde odbočíme a stratíme sa na cestách života. Robí to, lebo nás miluje a miloval a miluje nás ako prvý (1J 4, 19), hoci si to vôbec nezaslúžime a aj nás vždy, už od začiatku dejín ľudstva, hľadá ako prvý.

Naše hľadanie Boha, naša aktivita je dôležitá, ale nie je to to najdôležitejšie. To najdôležitejšie je istota, že On nás hľadá.

Neskrývajme sa teda medzi stromami v húštine našich hriechov a záujmov, ale dajme sa mu nájst tam, kde práve sme.

**„Hľadajte a nájdete...“
(Mat 7, 7).**

Kde si, človek? – Boh, ktorý nás hľadá

Gn 3, 8 – 13

Skrývanie (sa), hľadanie a nachádzanie niekoho alebo niečoho patrí medzi oblúbené motívy rôznych hier pre deti aj dospelých. Prináša to napäť na strane tých, ktorí sa schovávajú, rôzne situácie pri hľadaní a radost alebo sklamanie z nájdenia. Hra na schovávačku preto patrí medzi oblúbené detské hry a dospelí vymysleli jej rôzne sofistikovanejšie verzie. Hra je väčšinou odrazom a vyjadrením reality, ktorú bežne prežívame.

V realite života to nie je hra a pri schovávaní (sa), hľadaní a nájdení alebo nenájdení môže ísť niekedy aj o život. Prvú takúto „schovávačku“, keď išlo o život, si „zahrali“ už prví ľudia.

Prví ľudia, Adam a Eva, zhrešili, lebo prestali dôverovať Bohu, že to s nimi myslí dobre. Uverili klamstvu diabla, „otca lží“, ako ho nazýva Pán Ježiš, že Boh ich chce o niečo ukrátiť, že pred nimi niečo schováva, že im nechce dovoliť, aby rozoznávali „dobré a zlé“.

Človek chce poznáť dobré a zlé, chce bez ohľadu na Božiu vôľu určovať zameranie, účel aj cieľ života. Nielen svojho života, ale aj života okolo seba.

Nedôveroval Bohu a uveril sľubom satana, že bude ako Boh. Vykonal to, na čo ho diabol navádzal, otvorili sa mu oči a prvé, čo spoznal hned po tom, ako zhrešil, neboli nádherný pocit bohorovnosti, ale úplne protikladný pocit poníženia a hanby, že je nahý.

Modelový príklad procesu zhrešenia (hriechu)

Ako často sa opakuje tento proces v živote každého z nás! Tento príbeh o páde človeka a odhalení jeho hriechu je reálny dej, ktorý sa odohral na začiatku dejín ľudstva (Gn 3, 8 – 13), ale je to aj modelový prípad, ktorý vykresluje dej odohrávajúci sa nespočetnekrát v živote každého človeka.

Len si priznajme, koľkokrát sme už aj my prestali dôverovať Bohu, že to s nami myslí dobre, uverili sme lži satana, že nás Boh chce o niečo výnimocne dobré ukrátiť, chce nám to odopriť a zatajit, a uverili sme diabolovým sľubom, aké vynikajúce to bude, keď prestúpime Božie prikázania. A potom príde zrazu vytriezvenie a my uvidíme v plnej nahote svoju biedu a hriech.

Príbeh uvedený v tejto kapitole Genesíza je takým modelovým príkladom, prototypom hriechu, ktorý sa v podobnej zák-

ladnej štruktúre neustále opakuje v našom živote.

Človek sa skrýva pred Bohom

Celkom prirodzené a pochopiteľné sú pre nás aj reakcie človeka, o ktorých sme si čítali. Prečítaný text hovorí o tej ďalšej fáze, ktorá nasleduje po spáchaní hriechu, o reakcií človeka a reakcií Boha na hriech. Človek zrazu zistí, že je v bezvýchodiskovej situácii. Spoločenstvo lásky s Bohom vlastnou vinou stratil. To, čo mu diabol slúboval, nezískal. Niečo veľmi cenné obeteval za fatamorgánu, za nič.

Myslím, že sa celkom dobre vieme vziať do situácie Adama a Evy po spáchaní hriechu. Počujúky kroky Hospodina Boha, ktorý sa prechádza za podvečerného vánku po záhrade. Hospodín sa nechce osviežiť prechádzkou po celodennej práci.

Hľadá človeka, aby bol s ním, aby mu pomáhal v jeho úlohe „obrábať a strážiť záhradu“ (2, 15). Človek však už prestal pracovať a Bohu sa vyhýba, ukryva sa pred ním, nechce sa s ním stretnúť. Dôsledkom hriechu je nielen spoznanie vlastnej bezvýchodiskovej situácie, ale aj narušenie spojenstva s Bohom. Človek si uvedomuje,

„Hospodin, Ty ma skúmaš a poznáš, Ty vieš o mne... (Ž 139, 1)

že taký hrievny predsa nemôže vstúpiť pred tvár svätého Boha, preto sa skrýva. Myslím, že každý z nás prežil už mnohokrát aj túto etapu v procese hrešenia. Koľkokrát sa aj my, aj ja doslova hanbím predstúpiť pred Boha, chceme sa pred ním ukryť, chceme pre Ním schovať môj hriech, aby nemohol vidieť v plnej nahote to, čo som vykonal. Až očami viery uvidíme, že je to nemožné. Pred Bohom sa niet kam ukryť, nemôžem pred ním schovať žiadnen môj hriech, vôbec nič. Prekrásne a výstižne to opisuje žalmista Dávid v známom žalme **139, 1 – 3**: „Hospodin, Ty ma skúmaš a poznáš, Ty vieš o mne, či si sadám a či vstávam, i môj zámer zdaleka poznáš. Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš.“ Napriek tomu sa o to Adam a Eva pokúsili a dennodenne sa o to isté pokúša mnoho ľudí vrátane nás – chceme ukryť pred Bohom svoj hriech.

Človek sa skryl medzi stromy záhrady

Dôležité je aj miesto, kam sa človek usíloval skryť pred Bohom. Adam a Eva si

urobili zásterky z figového lístia a ukryli sa medzi stromami (v. 7 a 8). Figovník bol v chápání vtedajšieho orientu stromom démonov. Je preto možné, že Židia si pod stromami predstavovali úkryt medzi figovníkmi, alebo vo vnútri tohto stromu. Človek odvrhol pravého Boha, a preto sa snaží maskovať svoju vinu, svoju nahotu falóšnym náboženstvom. Stromy, ktoré Boh dal človeku k dispozícii, sa previnilcom stávajú modlou, takže ich uctievajú, ovesňajú posvätnými predmetmi a staviajú pod nimi oltáre bôžikom.

Už od dôb prvých ľudí sa teda človek snaží uniknúť pred následkami hriechu do náboženstva. Takýmito stromami, medzi ktorými sa snažíme ukryť svoje hriechy, sa môže stať aj kresťanské náboženstvo, ak to nie je živý vzťah so živým Bohom. Náboženstvo bolo už aj vtedy prostriedkom, ktorým sa človek snažil nahradíť spoločenstvo so živým Bohom. Nekonáš aj ty podľa tohto modelového prípadu? Nesnažíš sa ospravedlniť, ukryť svoje hriechy pod náboženské aktivity?

Boh hľadá človeka

Sústredme teraz svoju pozornosť na ten najdôležitejší fakt v tomto, dalo by sa povedať, modelovom príbehu hrešiaceho človeka. Nie je to hriech a ani reakcie človeka. Najdôležitejšie je to, že ho **Boh hľadá**. Človek nevie čo ďalej, hľadá únikové cesty, uvedomil si svoju nahotu. Do tejto situácie človeka, ktorý vlastnou vinou všetko stratil, ktorý sa zapletol do okultných pohanských alebo iných náboženstiev, prichádza Boh a pýta sa: Kde si? Kde si, človeče?

Nespočetnekrát sa opakoval v ľudských dejinách a v osobných dejinách každého z nás tento príbeh, keď Boh prichádza v úplne bezvýchodiskovej situácii a hľadá človeka. Nečaká, kým človek príde za ním, lebo vie, že by to možno sám od seba nikdy neurobil. Nie vždy to chápeme a prijíname ako jedinečnú možnosť. Častokrát sa nám nechce vystúpiť spomedzi stromov, z nášho náboženstva, ale je to jediné riešenie, ako sa zbaviť hriechu, ako získať odpustenie, predstúpiť pred Božiu tvárv a vyznať svoje hriechy.

Človek sa vyhovára

Človek sa pokúša na Božiu otázku nájsť nejaké vysvetlenie, ale tým len odhaluje svoj hriech. Hovorí, že sa bál stretnutia s Bohom, teda vie, že sa previnil, a odhaluje, že je nahý, preto sa skryl (10 v.). Hriech sa nedá ukryť, človek ho sám odhaluje v snahe zakryť ho. „Som nahý“ vlastne znamená to isté ako „som hriešny“.

Božie otázky v 11 v. znejú tak, akoby Boh potreboval nejaké informácie a akoby po nich dokonca pátral. Boh sa však nepotrebuje pýtať človeka, ako to bolo. Boh kladie otázky preto, aby človek musel formulovať odpovede, aby si uvedomil, akých odpo-vedí je schopný. Otázky potrebuje človek, aby bol jeho hriech plne odhalený.

Tu nastupuje ďalšia modelová reakcia člo-veka na hriech a jeho odhalenie – začína sa vyhovávať. Chce uniknúť pre dôsledkami hriechu. Už vidí, že zapierať sa nedá, Boh všetko vie, a tak presne v duchu hesla najlepšia obrana je útok, začína obviňovať Boha.

„Ved nahého si ma stvoril Ty sám, Bože. Ukrývam sa, lebo sa harbím, v akom stave si ma stvoril. Stratil som k Tebe dôveru, lebo si sa ku mne nezachoval dobre.

Nechal si ma žiť v nahote a hanbe a robil si sa, že nič nevidíš.“ Nechápe, že nahota nevadí, že vadí stav neposlušnosti, nedô-very, nevery, vzbury. Človek sa snaží od-viest pozornosť od stavu, ktorý spôsobil sám, a zvalí vinu na Boha. Koľkokrát sa aj my, Ty a ja, snažíme dnes ospravedlniť v Božích očiach svoj hriech tým, že to vlastne zapríčinil Boh. Ved' to Boh ma stvoril s takým temperamentom. Ja za to nemôžem, že som taký hašterivý, to mám takú náтуru, nič sa s tým nedá robiť.

Človek si vedome nechce priznať vinu, ale podvedome ju prezíva a cíti, a preto sa snaží ukryť. Takáto podvedomá, nepri-znaná vina môže pôsobiť konfliktné stavy, neurózy, rôzne duševné poruchy.

Zvaľovanie viny za hriech na iných

Ked' už vyjde vina na povrch, človek sa nezačne kajať, ale nastupuje ďalšia typická fáza. Človek začne zvaľovať vinu na okol-nosti a na iných. Nevyčíta Bohu len to, že ho stvoril takého, aký je, totiž „nahého“, ale obviňuje Ho i z toho, že ho postavil na nevhodné miesto – tam, kde je ten strom, a dal mu nevhodnú pomoc. Tá žena, ktorú si mi Ty dal, Bože, ona mi dala z toho stro-mu. Hriech rozleptáva a ničí spoločenstvo nielen medzi Bohom a človekom, ale aj medzi ľuďmi, dokonca medzi tými najbližšími. Solidarita v hriechu nie je trvalá, a keď príde doba odhalenia, hodina trestu, začínajú previnilci zvaľovať vinu jeden na druhého. Snažia sa zachrániť na úkor toho druhého. Hriech všetko rozkladá nedô-verou, zlobou, sebectvom. Hriech izoluje, osamocuje.

Žena reaguje podobne ako muž, snaží sa zvaliť vinu na hada. To nie ja. Had ma pod-viedol. Had sice upozornil ženu na možnosť neposluchnuť Boha, ale žena sama videla „že by bolo dobre jest zo stromu, že je pre oči zvodený a lákavý na zmúdre-nie, vzala z jeho ovocia a jedla, potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou“. Človek

nemôže zvaľovať zodpovednosť za seba na niekoho iného. Žena sa sama rozhodla vykonať hriech. On aj ona malí šancu po-vedať nie, odmietnuť, odolať pokušeniu. Podobnú šancu máme aj my. Môžeme odmietnuť poslúchnuť diabla. Na rozdiel od Adama a Evy máme teraz navyše aj možnosť prosiť pomoc od Pána Ježiša Krista, ktorý už porazil diabla a zvíťazil nad hriechom a smrťou. Môžeme čerpať silu z Jeho víťazstva nad hriechom. Nemusíme byť otrokmi hriechu.

Ako často však aj my, namiesto toho, aby sme hľadeli na Ježiša, hľadíme na našich bratov a sestry, na rodiča, manželského partnera, kazateľa a obviňujeme, koho len môžeme, že pre nás nie sú dobrým príkla-dom, že preto vlastne padáme a hrešíme.

Záver

Mysím, že každý z nás môže byť vďačný Bohu, že nás vo svojej milosti hľadá, pri-chádza za nami, odhaľuje nás reálny stav, napriek tomu, že sa mu chceme skryť, že zapierame spáchaný hriech, že sa vyhovárame na iných. Boh nás nechce nechať v bezvýchodiskovej situácii hriešnosti, ktorú sa možno snažíme zakryť figovými listami náboženstva. Aj dnes znie pre každého z nás tá Božia otázka: Kde si, člove-če? Aký je Tvoj stav? Na čo sa vyhováraš? Čo sa snažíš pred Bohom, ktorý aj tak všetko vidí a o všetkom vie, skryť? Budme vďační Bohu, že vďaka obeti Pána Ježiša Krista môžeme my, Ty aj ja, každý človek, každý hriescík vystúpiť spomedzi stromov a postaviť sa, aj keď sme hriesci, pred tváživého Boha, aby sme získali odpustenie hriechov. Zapieranie a výhovorky nepo-

môžu. Jediným riešením je pokánie, pros-ba o odpustenie hriechov. Boh má záujem o Teba aj o mňa, nie sme Mu ľahostajní, hľadá nás. Prichádza a pýta sa: Kde si? To je evanjelium, ktoré znie aj dnes. Ak sa ešte skrývaš pred Bohom medzi stromami, je čas vyjsť. Boh Ča hľadá a pýta sa: Kde si?

Ján Szöllős

Ty jsi tohle pro mne vykonal

*Již od počátku času,
od Starého až po Nový zákon,
byly napsány příběhy o místě,
kde nejsou trápení ani starosti,
jsou tam ulice ze zlata.*

*Hudební noty, které vycházejí
z křišťálových fontán,
světla, která svítí jasněji než slunce,
které svítí v létě.*

*Všechny možné barvy, které svítí
z jeho křišťálové koruny.
Jeho roucho je ta nejčistší bílá,
zahalena přes Jeho bronzové zářící nohy.
Písňě chválí a uctívání k Otcí plní
jasnou oblohu,
zatímco duchové tančí vděčností za
přízeň, milosrdenství,
poklekají u nohou našeho bratra Ježíše
Krista.*

*Svetlo se zablesklo z Jeho rukou.
Z mých rtů vyšla tato slova:
Ty jsi tohle učinil pro mne!*

Dorothea Elisha Holmes

Tento můj syn byl ztracen a je nalezen

Kdosi se ptal: Je možno vystihnout jedním slovem, jednou větou dílo Ježíše Krista? Odpověď zní. Ano. V Lukášově evangeliu, na závěr oddílu o „nalezení“ celníka Zachea, je uvedeno: „Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo (co bylo ztraceno)“ (Lukáš 19,10). Hluboký, biblický smysl termínu „zahynulý – ztracený“ dobře vystihuje apoštol Pavel: „Být bez Krista, uzdálen, odloučen od společenství Boží rodiny, cizí, bez účasti na smlouvách Božích zaslíbení, bez naděje, bez Boha na světě“ (Efeským 2,11 – 12).

Co znamená „být ztracen“?

Všichni to známe. Něco jsme ztratili, něco se nám ztratilo, hledáme to. Je to spojeno s mnohými emocemi, stresem, velkým úsilím, stavy beznaděje, zase nové naděje. Známe i ten nádherný, až slastný pocit, když to ztracené najdeme. Hledají se nejen ztracené věci, ale i zvířata, lidé. Za jejich nalezení se nezřídka vypisují veliké odměny. Hledají se zločinci, hledají se přátelé, hledají se i pokrevní příbuzní, kteří se léta neviděli. Hledají se spolubojovníci z války. Hledají se dokonce i mrtví, kteří zahynuli za tragických okolností. Kvůli tomu, aby mohli být alespoň důstojně pohřbeni. Existenciálním tématem zůstává skutečnost, že se člověk hledá sám. Dokonce i v každodenním životě užíváme spojení – ten a ten se pořád „hledá, nemůže se nalézt.“

Myslí se přitom na životní orientaci, partnerský vztah, zaměstnání, ale i sportovní či jiné výkony. I v Lukášové evangeliu najdeme tento výraz, kdy se o devíti z deseti uzdravených z malomocenství konstatauje: „**Nikdo z nich se nenašel**, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu...“ (Lukáš 17, 18).

Jak je vlastně „ztracený“ člověk úplně ztracený?

Bible odpoví stručně a jasně: je to stav člověka žijícího bez Boha, bez Krista. Je to naprostě nekompromisní sdělení. Je přirozené, že se toto biblické konstatování dnešnímu člověku velice těžce přijímá. Raději by slyšel slovo, které tak neprovokuje, které tak nerozděluje. Když však Ježíš mluvil ve svých podobenstvích o ztracené ovci, o ztracené minci, o ztraceném manotratném synu, co tím myslí? Dostáváme se k podstatě věci. „Ztracenost“ je termín, který pochází z Božích úst. Vystihuje důvod, smysl a motivaci celého díla spasení. Ve starozákonné knize proroka Ezechiele

promlouvá Bůh ke špatným pastýřům Izraele slovy: „Běda vám, neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neobvázali, zaběhlou jste nepřivedli zpět, **po ztracené jste nepátrali**.“ Ale potom přichází nadějně slovo obracející pozornost již ke Kristovu poslání: „Hle, já sám vyhledám své ovce, budu o ně pečovat. Budu je pást na dobré pastvě, budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě. **Ztracenou vypá-**

„Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo (co bylo zahynulo)“ (Luk 19, 10).

trám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ováži, a nemocnou posílím.“ Ztracenost je určení stavu člověka samotným Bohem – tedy lidí, kteří žijí bez Boha na světě. Jistě, takové slovo tre do živého. Jde o samotnou otázkou bytí či nebytí. I pro ty nejslavnější, nejbohatší a nejúspěšnější na světě ve všech dobách platí Ježíšovo slovo: „Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale **sám sebe ztratí nebo zmaří**“ (Lukáš 9, 25)?

Každý znova narozený křesťan dobrě ví, že byl předtím ztracen

Nikdo se nemůže stát křesťanem, pokud neprojde tímto největším poznáním o sobě, svém životě – že byl ztracen a že je nyní nalezen. **Není možno činit pokání, vyznat svůj hřích, přijít ke Kristu, pod jeho kříž bez hlubokého porozumění tomu, že jsem byl ztracen.** Vzdálen od Boha, Krista, bez naděje. Současně se takovému člověku otevřou oči - duchovním zrakem vidí, že se denně pohybuje mezi ztracenými

lidmi. Že jsou to jeho sousedé, kolegové, kolegyně v zaměstnání, spolužáci, přibuzní, členové nejbližší rodiny. Dokonce životní partner... Co to znamená, k čemu to vede, že bych si měl připustit: můj manžel, má manželka je bez Krista ztracena? To nás může zaskočit, raději bychom se tomu nějak vyhnuti, nějak to obešli. Prostě si to nechceme připouštět. Zaháníme to pryč... Při všech svírajících obavách o naše bližní smíme však svoji touhu po pomoci realizovat v přímluvných modlitbách, které vycházejí z té nejslavnější a nejradostnější skutečnosti: „Syn člověka přišel, aby hledal to, co bylo ztraceno.“ Ježíš hledá moji manželku, mého manžela, mé blízké... Mohu se stále modlit za to, aby se mu dali nalézt. Z podobenství o ztraceném synu víme, že starší syn, který zůstával doma, nesdílel radost svého otce z nalezení ztraceného syna. Neprozuměl vlastně slovům svého otce, který radostně sděloval: „Tento můj syn byl ztracen a je nalezen!“ Neprozuměl nejen stavu ztracenosti svého bratra, ale ani obrovské slávě, obrovské radosti z jeho nalezení.

Ježíš ještě stále hledá ztracené

V Ježíšově podobenství o člověku, který měl sto ovcí, čteme o tom, jak se jedna ztratila. Nechal těch devadesát devět a šel ji hledat. Hledal ji tak dlouho, dokud ji nenašel. A když ji našel, dal si ji na ramena, přinesl zpět ke stádu a zavolal všechny své sousedy: „**Radujte se spolu se mnou, to je ta ovce, která byla ztracena a nyní je nalezena.**“ Rozumíme dobrě této radosti, sdílíme ji, je dostatečně patrná v církvi? Nebo nalezení ztraceného člověka již nepovažujeme za ten největší zázrak v dnešním světě? Ale zpátky k počátku. Ta naše ztracenost, ta naše beznaděj byla tak veliká, že přivedla Ježíše k tomu, aby opustil slávu svého otce a přišel za námi na svět,

do naší býdy, hřichu, do naší ztracenosti. Aby hledal Zachea, slepého Bartimea, samaritánsku u studnice Jákobovy, lotra na kříži. Aby hledal tebe a mne. Kdyby tomu tak nebylo, nemohl bych nikdy psát tyto věty. Kvůli tobě, kvůli mně se narodil v Betléme, umíral na Golgotě. To všechno udělal pro to, aby mne vytrhl ze zahynutí, ze ztracenosti. Zachránil ztracené znamenalo obětovat sám sebe. Nebylo jiné cesty k tvojí a mojí záchrane.

Následujme Krista – hledejme zahynulé a ztracené

Vyznáváme-li, že jsme Kristovými následovníky, učedníky, nemůžeme mít jiné poslání než On. Pokud však duchovně neporozumíme ztracenosti našich bližních, nebudeeme ji brát vážně, nebudeeme je ani Kristovsky hledat. Můžeme mít tisíce metod, misijních akcí, programů, projektů, nejrůznější semináře a tréninky, můžeme každou neděli vyzývat z kazatelen k větší horlivosti v misijní práci – všechno to bude zbytečné, nebudeeme-li prožívat ztracenost lidí kolem nás. Nikdy nebudeeme dostačně efektivní ve své misijní práci, dokud nebudeeme schopni lidem věrohodně tlumočit svůj osobní příběh, tedy to, co se stalo s námi, když za námi přišel Ježíš a povíděl: „Přišel jsem i kvůli tobě z nebe, od Otce, abych tě zachránil, abych tě spasil. Hledal jsem tě tak dlouho, dokud jsem tě nenašel.“

Zkusme znova přehodnotit priority ve své duchovní práci. *Jestliže hledat ztracené a nacházet je nebude naší nejužší radosť v životě, tou nejužší hnací silou naší duchovní služby, naším cílem ve všem, co v církvi děláme - nikdy nezačneme ani nebudeeme naplnňovat své poslání...* Nic na světě by pro nás nemělo být tak významné jako to, že nám byla svěřena výsada – privilegium nést radostnou zvěst evangelia, živé svědectví o hledající a zachraňující Boží lásce k člověku skrze dílo Ježíše Krista. Tou konečnou motivací ke službě lidem nemůže být jen otázka našich „misijních“ úspěchů či výsledků, vylepšování našich církevních statistik. Ta naléhavost naší služby bližním spočívá ve faktu jejich ztracenosti a v naději, která je pro ně jenom v Kristu Ježíši.

Jan Titěra

Musí ma nachádzat každý deň

Prvé stretnutie s Bibliou som prežil vďaka „krstnej“ mame. Niekoľko (neviem to presne) počas prvých rokov základnej školy som od nej dostal pekne ilustrovanú detskú Bibiu. Okrem Pána Ježiša tam boli všetky postavy nakreslené ako deti – Mojžiš, Daniel, Adam a Eva. Dostal som od nej aj strieborný krížik, ale nenosil som ho. Knižku som si prečítał, a tak som mal aspoň určitú predstavu o Mojžišovi a úteku z Egypta, o dobytí Jericha či o Danielovi.

Napísal som „krstnú“ mama, ale nikdy som nemal cirkevný krst, bol som tak „slávnostne“ zapísaný na matrike mestského úradu – neviem, či sa to ešte dnes robí. Moji rodičia nie sú veriaci a ja som nikdy nechodil na náboženstvo. Namesto toho som mal na druhom stupni základnej školy etiku. Čo sa týka vieri v našej rodine, starí rodičia a generácie pred nimi zrejme kostol tradične navštěvovali, postupne sa však vzdialili a viacerí zatrpkli. Tam pán farár odmietol pochovať nepokrstene diéta, inde neprišli bratia na svadbu, keď si jeden z nichbral ženu iného vierovyznania, a ja si ešte živo pamätám, ako sa farár v mojom rodnom meste vyhral žal babke zbúraním plota, ktorý vrazil o meter presahoval na pozemok jeho rozľahlnej fary.

Na druhom stupni ZŠ pribudol do našej triedy nový spolužiak Filip, vynikajúci matematik, dobrý športovec. Nebol ako my ostatní, nenaďával a nepozeral v televízii veci, ktoré sme považovali za dobré. Dá sa povedať, že sme boli voči nemu dosť zlí. Veril v Boha a bolo to na ňom vidno.

Raz som sa zamiešal do nejakého rozhovoru s ním, týkal sa stvorenia. Hlboko ma zasiahla myšlienka, že sa vždy budeme môcť pýtať: „Čo bolo predtým a ešte predtým?“ Napríklad pred Veľkým treskom? Nuž, tak som si povedal, že *niečo* asi bolo.

Dalším takým „postrčením“ bol rozhovor na gymnáziu so spolužiakom Petrom. Hovorili sme o osude, k čomu som sa vyjadril, že: „To je dobrá blbost!“ A on nato: „Pozor, nikdy nevieš!“ Musel som priznať, že naozaj *neviem*. Peter je momentálne ateista.

Ked' moja tvár prestala vyzerat ako mesačná krajina (to som mal už vyše osemnásť), našiel som si aj priateľku, potom ďalšiu a ďalšiu. „Milujem ňa,“ som bol schopný povedať rekordne aj po týždni. Nakolko som bol gitarista a celkom mi to išlo, rozhodol som sa, že zo seba vydám maximum, aby som bol čo najlepší. A keďže som bol tak veľmi zameraný na seba, je jasné, že som mnohým ublížil. Tažko sa o tom píše a určite by k tomu mali niektorí ľudia právom horkou slinou čo povedať. No, a teraz by bolo krásne napísat: ALE DNES SOM ÚPLNE INÝ ČLOVEK! Ono to však také stopercentné obrátenie zo „Šavla na Pavla“ nie je. Podobnosť je v tom, že som bol nájdený Bohom. Možno tak vytváralo ako Pavol prenasledoval kresťanov, tak vytváralo som ja pozýval von Kristinu. Boli sme spolužiaci na VŠMU. Ona študovala hudobnú teóriu, ja gitaru. Okrem toho hrala na husle v kresťanskom komornom orchestri, s čím sa viaže jeden zaujímavý zážitok. V priebehu toho semestra, keď som sa tak úporne snažil o rande s ňou, pozvala ma na koncert orchestra s Hope Gospel Singers. Spolubývajúcemu som povedal, že nech so mnou nejde, že možno mi Kristina dovolí odprevať ju domov. Tak som šiel sám. Prišiel som pred Istropolis a tam bola hromada ľudí. Doslova som sa niekolkokrát obrátil na odchod a znova som sa vrátil. Mal som pocit, že tých ľudí niečo spája a mňa s nimi nič. Keď som však našiel odhadlanie a vkočil dnu, že si kúpim lístok, oslovia ma vo fronte jedna pani a povedala, že jej niekto nepríšiel, že mi lístok predá za polovicu. Je to zaujímavé, pretože som v rade nebol ani prvý, ani posledný, ale oslovia mňa. Koncert som si vypočul, aj sme sa na chvíľu stretli, žiadne odprevadenie domov sa však nekonalo. Tesne pred koncom semestra sa mi ju však naozaj podarilo dostat do čokoládovne. Rozprávali sme sa o Vianociach. Z rozhovoru si pamäťam najmä to, ako mi na rovinu povedala, že verí v nebo a peklo a že by bolo fajn, keby ma v tom nebi stretla. Kristina bola výborná študentka, vzdelaný človek, a väžil som si ju aj pre jej rozumnosť. Keby mi to povedal niekto iný, asi by som ho poslal jedným či druhým smerom. Nuž, toto jej tvrdenie ma dosť šokovalo. V posledný deň školy pred vianočnými prázdninami sa tiež udial malý zázrak. Rozlúčil som sa so všetkými a už som bol na ceste zo školy. Niečo som si však zabudol, a tak som sa vrátil – len vďaka tomu mi Kristina mohla dať vianočný darček, inak by sme sa nestretli. Dostal som čokoládu a Novú zmluvu. A išla domov. Ja som ešte zostal v Bratislavе, pretože školský rok na základnej škole sa ešte neskončil a ja pracujem ako učiteľ hudby. Samozrejme, deti už len tak na poslednú hodinu gitary pred Vianocami neprídu (ani na ne v tomto smere nenalieham), tak som si vo svojej triede, majúc vo zvyku darované knihy prečítať, otvoril Bibiu. Zvykol som uvažovať o Bohu aj predtým, podstatne to podnetili spomínané zážitky so spolužiakmi, ale až pri čítaní Matúšovho evanjelia mi všetko zapadol do seba a spravilo „klik“. Keď o tom rozprával alebo písem, zdajú sa mi slová veľmi plynkté. Jednoducho som si v určitom momente kľakol na kolenná, kdesi vo svojom vnútri som chcel kričať, zohol som hlavu a začať sa modlit. No len som šepkal, aj to znelo akoby zdaleka.

Kto vie, aké rozmanité cesty dokáže Boh použiť na to, aby sa s človekom nakoniec stretol? Môže to byť len nenápadné myšlienky – také, ktoré budú plodiť otázky. Mne na ne odpovedalo Slovo Božie, v ňom sa mi dal Boh poznáť, hoci si myslím, že ma našiel už predtým. Kristina je mojou manželkou už dva a pol roka zo štyroch, čo od toho momentu uplynuli. Mýlim sa však, keď vrazil, že o všetko to požehnanie treba bojovať, a najčastejšie so sebou? Nenašiel som nikde kraje, kde by som mohol hľadať každý deň a musí ma premôcť. Potrebujem to.

Laco Kamocsai

Pomoc uprchlíkům ze Sýrie

Pokračování ze strany 2

V říjnu tohoto roku zaslala BJB z krizového fondu na pomoc syrským uprchlíkům na tureckých hranicích necelých 3500 Euro (necelých 100 000 Kč). Bratr Orhan, kazatel baptistického sboru ve městě Samsun, který jezdí sloužit do uprchlického tábora na syrských hranicích, nám zaslal zprávu o využití těchto finančních prostředků.

Zdravím od syrských hranic. Chvála Pánu, díky vašim příspěvkům jsme mohli pomoci lidem v táboře. Děkujeme vám za štědrou pomoc. Učinili jste mnoho lidí šťastnými, ovázali jste mnoho lidských zranění, ukázali jste Spasitelovu lásku tolíka lidem. Děkuji vám za to.

Při předchozí návštěvě uprchlického tábora mi jeden muž vyprávěl, že neví, co se stalo s jeho nejstarším synem. Vojáci ISIS napadli jejich vesničku ve chvíli, kdy jejich syn nebyl doma a oni na něj nemohli čekat. Tehdy jsem se s ním za jejich syna modlil. Tentokrát mě onen muž přivítal objetím a s širokým úsměvem. Byl jsem překvapen a netrpělivě čekal, co mi řekne. Asi osm dnů po mé návštěvě a modlitbě se v táboře objevil jeho nejstarší syn. Vyprávění o vyslyšené modlitbě slyšelo mnoho lidí kolem a bylo díky tomu mnohem otevřenější naši pomoci. Vzali si věci, které jsme rozdávali a odnesli si je na svá místa. Potom vzali do náruče své děti, vrátili se k nám a prosili nás o modlitby. Říkali: „**Naše děti jsou nemocné, naši staří rodiče jsou nemocní. Chceme jít zpátky do své země. Ať teror ISIS skončí. Chceme, aby se naše děti dobře najedly.**“ Modlili jsme se s nimi za všechny tyto věci. Řekl jsem jim, že nemáme moc, že jsme lidé jako oni, ale Ježíš Kristus má tu moc, modlete se k Němu, On vám pomůže. Přivezli jsme jim také Jeho slovo. Během rozdávání naší pomoci jsem přemýšlel, jaký bude nejlepší způsob rozdávání Nových zákonů. Ale Bůh už všechno spontánně připravil.

Někteří lidé nás pozvali do svých stanů, abychom se modlili za jejich staré příbuzné, kteří nemohou chodit kvůli stáří nebo mají zraněné nohy. Dělali jsme, co jsme mohli. Do každého stanu, kam jsme vešli, jsme dali tajně nejstarší osobě malou finanční částku (v této kultuře by bylo ostudné jím dávat peníze veřejně, mohli by se cítit jako žebráci). Řekli jsme jim: „Bůh vás velice miluje a tyto problémy jednou skončí. Pokud chcete, můžete číst o této Lásce v Novém zákoně.“ Nový zákon si vzalo mnoho lidí, že si ho přečte. Měl jsem s sebou spoustu Nových zákonů v arabštině.

Rozdávali jsme jídlo, které Syřané milují, jmenuje se FALAFEL. Lidé byli šťastní. Už k nám přistupují s větší důvěrou. Snažil jsem se jim ukázat, že

jsme lidé jako oni, že o ně máme starost a že se za ně modlíme. Ukázali jsme jim, že jsme přijeli nejen rozdávat Nové zákony, ale že skutečně sdílíme jejich bolesti.

Malé děti nás prosily, abychom se modlili k Bohu, aby jim dal kabáty, míče a panenky. Zatím si hrají s kameny na ulici. Když jsme se modlili s jejich rodiči, děti vytáhly naše kabáty a zeptaly se, jestli jim je dáme. Velice potřebná jsou elektrická kamínka. Několik jsem jich darovali, ale potřebovali bychom jich více. Ale nejvíce je potřeba jídlo, hlavně pro malé děti, ovoce, protože je již zima a lidé jsou nemocní. Potřebujeme také stany, posteže a deky.

Děti, které chápou, že jim přivážíme (díky vám) pomoc, nám běhají naproti a ukazují nám svou lásku. Jsou zde zavřené za drátěným plotem. Dřív si mohly jednoduše hrát před svým domem, ale lidé jim vzali hračky, teplý dům, jídlo, školu, nemocnici. Žijí v kleci, jakoby se něčím provinily. O čem ty děti asi přemýšlí? Nevím a nedokážu tomu porozumět. Ale když darujete 1 TL (= 0,4 USD) témto dětem, dokážete je udělat nejštějnějšími na světě. Když jim darujete boty, budete pro ně hrdinové. Tyto děti nikdy nezapomenou na těžké dny, které právě prožívají. Na druhou stranu nikdy nezapomenou, že jim některý křesťan daroval boty, bonbony a deky. Jsem za vás vděčný.

Děkuji vám za tyto děti, že je děláte šťastné. Děkuji vám všem za modlitby a podporu.

Bratr Orhan,
Baptistický sbor Samsun, Turecko

Nezabudnite rozhodnúť o 2 % (3 %) vašich daní

Nezabudnite, že aj tohto roku môžete darovať 2 % zo svojich už zaplatených daní pre niektorú kresťanskú organizáciu.

Možností je mnoho. Rozhodli sme sa preto uviežiť potrebné údaje o organizáciách spojených nejakým spôsobom s prácou našich cirkevných zborov BJB, ktoré sú v zozname pre poberanie 2 % na rok 2015 a o ktorých nám zbytosti poslali informáciu. Zamestnanci, ale aj fyzické osoby, ktoré si podávajú sami daňové priznanie, môžu poukázať 2 % zo zaplatenej

dane v prospech 1 prijímateľa – organizácie, ktorá je uvedená v **Zozname prijímateľov 2 % na daný rok**, pričom minimálna výška na poukádzanie 2 % je **3,- €**.

Tí, ktorí si podávajú daňové priznanie sami, musia priamo v daňovom priznaní vyplniť kolónky, komu určujú 2 % dane, a odovzdať alebo poslat daňové priznanie do 31. marca 2015 na daňový úrad v mieste trvalého bydliska. Zamestnanci, ktorí vykonali zúčtovanie dane ich zamestnávateľ, musia odovzdať alebo poslat Vyhľásenie o poukázaní sumy do výšky 2

% zaplatenej dane spolu s Potvrdením o zaplatení dane od zamestnávateľa na daňový úrad v mieste trvalého bydliska do 30. apríla 2015.

Právnické osoby môžu poukázať 1,5 % z dane v prospech jedného, alebo viacerých prijímateľov 2 %, ktorí sú uvedení v **Zozname prijímateľov 2 % na daný rok**, pričom minimálna výška na jedného prijímateľa musí byť aspoň **8,- €**. Právnické osoby % zo zaplatenej dane poukazujú priamo prostredníctvom daňového priznania, kde sú na to uvedené speciálne kolónky.

Môžete venovať aj 3 % z vašej zaplatenej dane, ak ste v roku 2014 odpracovali dobrovoľnícky minimálne 40 hodín a získate o tom Potvrdenie

od organizácie/organizácií, pre ktoré ste v roku 2014 dobrovoľnícky pracovali.

Ďalšie informácie o venovaní 2 % (3 %) vašich daní nájdete na www.rozhodni.sk.

Zoznam odporúčaných organizácií, ktorým môžete darovať 2 %:

Knižnica Katedry evanjelikálnej teológie a misie:

Zabezpečuje priestory na štúdium a študijnú literatúru pre študentov.

Údaje: Obchodné meno (názov): Združenie evanjelikálnych cirkví v SR, Adresa: Ružová 13, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 37831178, právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti.

Krestania v meste: Organizácia je širokou platformou pre spoluprácu kresťanských zborov a spoločenstiev z rôznych denominácií.

Koordinuje varenie polievky pre bezdomovcov trikrát týždenne, organizuje vzdelenácie a evanjelizačné konferencie. Na účet v minulom roku sa cez 2 % podarilo získať 1798 €.

Údaje: Obchodné meno (názov): Krestania v meste, Sídlo: Východná ulica č. 7B, 831 06 Bratislava, IČO: 31749259, právna forma: občianske združenie.

NAŠE MANŽELSTVO: služba manželským párom (motivačné víkendy v Račkovej doline), predmanželské poradenstvo, manželské poradenstvo. **Údaje:** Obchodné meno (názov): **NAŠE MANŽELSTVO n.o.**, adresa: Nešporova 1367/34; 031 01 Liptovský Mikuláš; IČO: 457 422 86; právna forma: nezisková organizácia.

IN Network Slovakia: Chata Račkova dolina, Chlieb nás každodenňa a ďalšie projekty.

Údaje: Obchodné meno (názov): IN Network Slovakia, n.o., Sídlo: Sokolská 12, 984 01 Lučenec, IČO: 37954130, právna forma: nezisková organizácia.

K2: Venuje sa práci so stredoškolskou mládežou v Bratislave a okolí v spolupráci so zbormi BJB Palisády a BJB Viera. Organizuje letné anglické jazykové tábory KECY, klub raz týždenne, výkendové pobytu a iné podujatia pre túto vekovú kategóriu. **Údaje:** Obchodné meno (názov): K2; Adresa: Žrinského 2, 811 03 Bratislava; IČO: 30788862; Právna forma: občianske združenie

NEOS: Misia a práca s mládežou, napríklad DEPO klub.

Údaje: Obchodné meno (názov): Občianske združenie NEOS, Adresa: Černyševského 9, 851 01 Bratislava, IČO 37944401, právna forma: občianske združenie.

Rodina: Diakonia Bratskej jednoty baptistov v SR. Venuje sa rôznym formám pomoci tým, ktorí to potrebujú, najmä podpore seniorov. Minulý rok 2013 sme prijali prostredníctvom 2 % sumu: **205,58,- €**. Za každé euro sme vám veľmi vďační. **Údaje:** Obchodné meno (názov): Diakonické združenie Rodina, Adresa: Poštová 57, 900 27 Bernolákovo, IČO: 30842956, právna forma: občianske združenie.

Život bez závislostí: Prevencia a eliminácia alkoholovej, drogovej a iných foriem závislostí a ich dôsledkov. **Údaje:** Obchodné meno (názov): Život bez závislostí. Sídlo: Jahodná 5, 058 01 Poprad, IČO: 42000157, právna forma: nezisková organizácia.

Prosíme vás, aby ste využili túto možnosť a podporili 2 % svojich daní činnosť kresťanských organizácií.

Vopred dakujeme za vašu podporu.

Ján Szöllőss

Prečo Bahamy potrebujú naše modlitby

Bahamy vo väčšine z nás evokujú idyllický obraz nádherných pláží s bielym pieskom, tyrkysovú vodu oceánu, ľahký a bezstarostný život.

V piatok 6. marca, v ekumenický svetový deň modlitieb, sa však kresťanské ženy na celom svete budú modliť práve za Bahamy. Trochu zvláštne? Čo vlastne o Bahamách vieme?

Je to dlhá reťaz veľkých i malých ostrovov. Ten najsevernejší, Bimini, sa nachádza približne osemdesiat kilometrov od pobrežia Floridy, kým z Inaguy, najjužnejšieho ostrova, možno vidieť žiaru svetiel na Kube a na Haiti.

Obyvateľia, známi svojou pohostinnošťou, žijú najmä z turizmu a sú u svoju krajinu naozaj hrdí. Odvátenou stranou tohto turistického raju je znečistené životné prostredie. Mnohoposchodové výletné lode znamenajú aj množstvo odpadkov, pre ktoré biely jemný piesok pláží niekedy ani nevidieť. Obrovské hotelové komplexy v Nassau stavajú čínski robotníci, takže aj zisky plynu čínskym investorom. Je tu veľký počet ľudí infikovaných HIV a chorých na AIDS (zo 170 krajín sú Bahamy na 18. mieste), najvyšší výskyt rakoviny prsníka a problémom je aj mimoriadne vysoký počet maloletých matiek. Štvrtina mamičiek nemá ani 18 rokov. Sexuálna výchova neexistuje, a keď deti majú deti, dôsledkom je národ nedostatočne vzdelených ludí a chudoba.

Ak si po prečítaní týchto faktov pomyslíte, že krajín, ktoré zápasia s chudobou, s nevzdelenosťou, s nedostatkom morálky či násilím na ženách, je veľmi veľa a že by sme sa mali modliť skôr za naliehavé problémy doma alebo v Európe, máte iste pravdu. No možno práve to množstvo problémov vo svete a súčasná prepojenosť všetkých krajín sú dobrým dôvodom, aby sme sa okrem svojich zvyčajných modlitieb sústredili ešte na jednu krajinu sveta. Vďaka liturgii, ktorú pripravujú vždy ženy z danej krajiny, a bohatým spravedlným materiálovom budeme vedieť, za čo sa máme modliť, a k svojim prosbám a vďakám môžeme pripojiť i finančnú podporu konkrétneho projektu.

Veríte si silu modlitby? Viete si teda predstaviť, čo to znamená, keď sa v jeden deň v roku za tú istú krajinu modlia krestania v 170 krajinách sveta, od tichomorských súostroví Kiribati a Tonga až po americkú Samou? Nie je úzasané, že sa spolu modlia ženy z rozličných denominácií v baptistických i metodistických modlitebniach, v evanjelických chrámoch, v katolíckych katedrálach i ortodoxných kostoloch? Viete si predstaviť tú obrovskú reťaz modlitieb obopínajúcu celú zemegulú? Netúžite stať sa jej súčasťou? Určite nebude pre vás ľahké zistiť, v ktorom chráme vo vašej blízkosti sa prvý piatok v marci ekumenické bohoslužby budú konať. V Bratislave môžete prísť do chrámu Reformovanej cirkvi na námestí SNP, no ekumenické bohoslužby sa budú konať aj

v Petřžalke a v Devínskej Novej Vsi.

Tohtoročné posolstvo bahamských žien vychádza z dobre známeho textu v epíštole **sv. Jána 13, 1 – 17** o umývaní nôh. Pán Ježiš nám svojím príkladom ukázal, že aj my máme prejavovať ľuďom radikálnu Božiu lásku cez vzájomnú službu – bez ohľadu na pohlavie, rasu, etnickú príslušnosť, vek, sociálny a životný status. Všetci máme nasledovať Ježišov príklad služobníka.

Peter sa bránil, keď mu jeho učiteľ chcel umyť nohy. Aj my na jeho mieste by sme asi protestovali. Pán Ježiš mu však hovorí: „Ak ta neumyjem, nebudeš mať so mnou podiel.“

Podobne aj my, ak chceme „mať podiel s Pánom Ježišom“, musíme sa najprv dať umyť, musíme prijať Jeho službu, uvedomiť si, ako nesmierne nás miluje. Spolu so ženami z Bahám sa modlíme: **Pane, napíňaňa nás úžasom. Ako veľmi nás miluješ!** Aká hlboká a radikálna je tvoja láska. Uč nás, aby sme sa ti väčšimi podobali a aby sme pre všetky tvoje deti boli príkladom tvojej radikálnej lásky a veľkorysej pohostinnosti. “

Bahamské krestanky nám všetkým adresujú výzvu:

„Vyhradte si čas na jednoduché skutky lásky. Vážte a uctite si všetkých ľudí bez rozdielu. Každý deň niekoho povzbudte. Hľadajte v ľuďoch dobro. Dajte im vedieť, čo sa vám páči a čo si na nich vážite. Boh použije vás úsmev, objatie, vašu službu, aby pozdvihol toho, kto je vnútorné zranený a trápi sa. Praktizujte radikálnu lásku. Budte láskaví, milujúci, pokorní, opravdiví, úprimní. Tieto jednoduché skutky prinesú uzdravenie a pokoj a vy budete prekvapení veľkou a pretrvávajúcou Božou milosťou.“

J. Cihová

„Neviem, aký bude váš osud, jedno však viem: iba tí z vás budú skutočne šťastní, ktorí hľadali a našli spôsob, ako slúžiť.“

Albert Schweitzer

Husův vliv na obrození církve

V roce 2015 si připomínáme (pravděpodobně) 644 let od Husova narození (přesné datum není známo) a 600 let od jeho mučednické smrti v plamenech na kostnické hranici - 6. července 1415.

Husova kázání

Jak ovlivnila Husova kázání jeho posluchače v přítomnosti i potažmo i v budoucnosti? Můžeme říci, že plameny kostnické hranice je v mnoha směrech znásobily. Hus byl radikální. Od poznané pravdy neustoupil ani v myšlenkách a nikdy nelitoval toho, co kázal. Věděl, že káže Kristovo evangelium a to mu dodávalo sílu i v plamenech. Jednotlivec může mít „nedozírný“ význam a dosah pro celou společnost, když půjde cestou Boží pravdy. Toho si byl Hus vědom. To lze vidět na jeho kázáních v Betlémské kapli v Praze. V minulém článku jsem již připomněl, že Jan Hus nebyl první, kdo hledal nápravu církve, reformu bohoslužeb, nápravu života, jak kněží, tak lidu obecného. V jeho době se církev dostala do velkých problémů duchovních i organizačních, stala se největším boháčem pozemských statků. Obecná církev tehdy prožívala snad nejtěžší období své existence. Církev vládla na poli duchovním i politickém. Císaře musel vysvětit papež. Bez jeho vysvěcení se král nemohl stát císařem. Toto zpolitizování církve vedlo k radikalizaci uprostřed církve. Nejvíce to bylo zřetelné v českých zemích. Církev se přes politickou moc snažila radikálně zasahovat proti těm duchovním, kteří nesouhlasili s tím, že papež, král či císař mohli zasahovat lidem do života duchovního, a kteří hledali východisko ze situace, kam se církev dostala.

14. století a začátek 15. století bylo poznamenáno dvojpapežstvím. Jeden papež sídlil v Římě, druhý žil ve Francii. Oba papežové si rozdělili Evropu, podle toho, kam chtělo to či ono království patřit. Tedy pod římskou anebo Avignonskou kurii. Každý z papežů chtěl pro sebe získat co nejvíce světské i církevní moci. To však neznamená, že toto dění mezi oběma papeži urychlilo reformu církve. Již ve 13. století a na začátku 14. století, kdy tento problém nastal, začaly snahy o reformu církve v rámci tehdejší katolické církve. Ale církev se stavěla na odpor reformačním snahám. Byly to především stoupenci Petra Waldese, kteří žili ve 14. století v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku. Valdenští pronikali mezi německé osídlence a mezi měšťany. Přinášeli reformní myšlenky, které se ujmaly mezi lidmi, ale dřív než sem tito poslové přišli, působili v Čechách i stoupenci české „reformace“ Jana Milíče z Kroměříže. Ten byl později nazván otcem české reformace. Jan Milíč postavil Jeruzalém – „domov“ k výchově nových

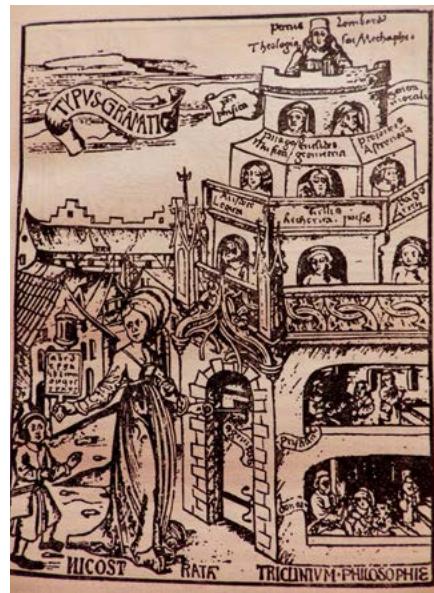
kazatelů - aby kázali lidu v jejich jazyce. Věřil, že to bude nový duchovní počátek v Praze a v Čechách. Tento domov byl přístupný i chudým a poníženým ženám. Po Milíčově smrti na papežském dvoře v Avignonu odebral císař Karel IV. Jeruzalém Milíčovým stoupencům a předal jej řádu Cisterciánů, kteří se stavěli proti Milíčovi.

V letech 1353, 1355 a 1371 nastalo na pokyn císaře Karla IV. pronásledování kacířů, valdenských. Nejeden z nich byl upálen jako kacíř. Mezi Čechy nebyl nikdo zvan kacířem, nikdo nebyl ve 14. století za kacírství upálen. Vystupování lidí, kteří nebyli spokojeni se způsobem života stávající církve, ovlivňovalo myšlení nejednoho mistra univerzity i kněží. Jednalo se o reformní myšlenky českých kazatelů. Na rozhraní 14. a 15. století se ještě více šířily reformní myšlenky. Je dobré připomenout, že nešlo o založení nové církve, ale o reformu stávající církve. V Čechách již bují touha po nápravě církve, ale jsou zde i její odpůrci a těch je mnoho. Obnovy církve se účastnili některí vysočí zástupci Karlovy univerzity. Do Čech proudily myšlenky anglického reformátora Víkleva především díky studentům, kteří studovali v Anglii. Jan Hus, ale i další duchovní osobnosti, byli ovlivněni reformními Víklevovými myšlenkami. Ale nad to všechno převyšovala Bible. Reformní myšlenky se čerpaly z Bible. Reformní myšlenky se čerpaly z Bible.

Katolická církev byla v té době rozdvojena. Mezi dvěma papeži nastaly nemalé šarvátky - zejména politické a to ovlivnilo náboženské i politické dění v Evropě. Počátkem roku 1379 oznámila Česká církevní delegace na snemu ve Frankfurtu, že se postavila za římského papeže Urbana VI. Jednalo se o většinu delegátů z české strany. Menšina, by se raději přiklonila k avignonskému papeži, ale stála zde i třetí strana početně nejmenší – tři delegáti. Ti se přikláněli k myšlenkám anglického reformátora Víkleva. Byli to Matěj z Janova, Jakoubek a Vojtěch Raříkův. Nepokládali se za církev vládnoucí, ale církev bojující. Již tady zaznávají myšlenky nesouhlasu se směrem, kterým se církev ubírá.

Betlémská kaple

V blízkosti Milíčovy kaple, zvané Jeruzalém, ležel pozemek, který jeho majitel daroval ke stavbě kaple. Zde je postavena kaple nová, která sloužila obyvatelům Prahy. Nazvali ji Betlém, tj. Dům chleba. Zde měl být lid využíván duchovním chlebem. Kázání se zde

konala v českém jazyce. Jednalo se o jediné místo, kde se mohlo v českém jazyce kázat. Do té doby kázali reformní kazatelé Kristovo evangelium v jazyce lidu tajně, nejčastěji v soukromých domech. V Betlémské kapli nejdou kázali i rektori Karlovy univerzity. Ti byli zastánci reformy církve. Jeruzalém a Betlém byly uvedeny v jeden celek, aby se mohlo sejít co nejvíce lidí. Betlémská kaple byla 25. října 1394 posvěcena římským pápežem Benediktem IV. Druhým kazatelem po Protivovi byl Štěpán ze Znojma. Kazatelé Betlémské kaple čerpali z děl Milíče, Víkleva, ale především z Písma svatého. Z Betlémské kazatelny zněla kázání proti hříchu prostého lidu i proti hříchu kněží i proti nádheře bohoslužeb, ale to už silně zaznívalo v domácích bohoslužbách. V kázáních Jana Husa byl položen důraz na Boží pravdu. K Husovým kázáním se budeme vracet v dalších číslech našeho časopisu.

Husovi se dostalo cti, aby kázal spolu s mistrem univerzity Petrem ze Stupna na církevním snemu v Praze. Husovi bylo tehdy 35 let. Ve svých 22 letech, v roce 1393, se stal bakalářem filozofie.

Ovlivnily jej myšlenky Milíčovy, ale později i Víklevovy. V Betlémské kapli kázali velcí mužové tehdejší doby, zejména mistři univerzity, avšak největší úspěch v kázáních měl Jan Hus. Chodili jej poslouchat prostí lidé, chudí Pražané, ale i bohatí, také mistři Karlovy univerzity, jeho přátelé a obdivovatelé. Ale nechyběli ani ti, kteří chodili do Betlémské kaple, aby na něj později žalovali u církevní vrchnosti. Jeho kázání si se zájmem přišla poslechnout i manželka Václava IV.

Jan Hus řadil ve svých kázáních na první místo Boží pravdu a obnovu stávající církve, kladl důraz na reformu církve, v níž byl knězem.

Vlastimil Pospíšil

Hledáte rádi ztracenou věc?

Pokud jde o mne, je to jedna z mých nejméně oblíbených činností. Musím-li něco hledat, obvykle mi zmizí úsměv ze rtů a obličeje se nepříjemně zachmuří. Připadá mi, že ztrácím drahocenný čas, žehram na svoji nepozornost a nedbalost. Vadí mi, že musím chodit sem a tam a obracet doslova „každý kámen“. Když se hledání protahuje a nevede ke kýženému výsledku, přechází mne veškerá trpělivost a jsem ochotná to vzdát. Stalo se, že jsem loni na dovolené u moře ztratila drahocennou náušnicu. Byla vzácným dárkem, skvostnou zlatnickou prací. Pořád se mne držela a najednou se ne pozorovaně pustila a zmizela. Oblázková pláž mne naplněovala beznadějí. Copak v té spoustě drobných kaménků náušnicu najdu? A co když mi vypadla při plavání v moři, prostě ji smetla vlna? Dva dny dovolené padly za oběť bezvýslednému hledání. Tak jsem si řekla dost a náušnicu v duchu poprála budoucímu šťastnému nalezci.

Je však pravda, že jsem se bez ní cítila jaksi neúplně.

O Vánocích jsem si znova vzpomněla na ztracenou náušnicu. Představila jsem si ji opuštěnou a zapadlou

mezi oblázky na liduprázdné pláži, vybavila se mi i na dně mořském, jak tam mezi rybkami pomalu zarůstá řasami. Jakpak se tam asi moje náušnice cítí? Je jí tam vůbec dobře, pomyslela jsem si. To ta druhá, její družka, se má na mém uchu lépe, ale stýská se jí. Napadlo mne biblické podobenství o hledání ztraceného groše, o ztracené ovečce, o nalezené perle, o marnotratném synu. „**Vnukové jsou korunou starců, otcové ozdobou synů,**“ praví jedno biblické přísloví. Jakpak se asi dotyční cítí, když se tato „ozdoba“ ztratí, zanikne? Nemáme být my, věřící, také ozdobou svého Stvořitele a Pána? Být Jemu k slávě a ne k zámutku? Stát se Božími dětmi je výsada. Znamená však zároveň i odpovědnost, vděčnost a poslání. V podobenství o marnotratném synu dává otec svému nejmladšímu synu dědický podíl i svobodu. Nedrží jej, když chce odejít, nesvazuje. Syn odejde,

avšak ve světě poznává osídla svého jednání i nevýhody domnělé svobody. Vrací se v pokání k otci. Byl ztracen a je znova nalezen. Otec se s celým domem ze synova návratu upřímně raduje. Zároveň musí říci jeho nespokojenému bratrovi:

„Máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije. Ztratil se, a je nalezen.“

Pomyslíme-li na ztracenou ovečku, je

Cesta ze školy byla pro mne velikým pokušením. V dospělosti jsem se pak dozvěděla, jak tím moje matka trpěla. Pamatuji si její líčení, jak zajásala radostí, když v dálce rozpoznaла můj barevný šáteček. Nesputila jej z očí a běžela, dokud mne nenalezla. Říkám si, že podobně Bůh hledá své zatoulané dítě. Nechce je ztratit z očí a myslí. Vyhlíží je jako otec svého ztraceného syna. Běží mu

nám jasné, že její ztracení obvykle znamená její smrt. Opustila bezpečné stádo a všude jí hrozí mnoho nebezpečí. Sama se neubrání, sama těžko nalezne cestu do bezpečí. Ne každá ovce si po odpoutání od svého pastýře uvědomí svoji skutečnou situaci. Naopak, výboj do světa jí připadá velmi lákavý. Až mnohem, mnohem později se začne ohlížet a lekat. Sama si však těžko může pomoci. Musí ji někdo najít a dovést zpět. Jak je pro ni i pro nás potěšující zvěst o dobrém pastýři, který opouští svých devětadvadesát ovcí a vydává se svou ztracenou ovečku hledat! Nechce ji nechat zahnout. Sám pro ni riskuje život. Hledání nevzdává. I my se můžeme svým bratřím a sestrám, své sborové rodině ztratit. Vzpomínám si na své dětství, kdy jsem se často ztrácela a působila svým nejbližším nemálo starosti. Milovala jsem objevy a v průzkumech okolí několikrát zamířila i dosti daleko.

Naproti, vítá jej, převléká z jeho ubohých hadrů do nejlepšího oděvu. Dává mu na ruku prsten, usporádá hostinu a raduje se. Z každého nalezeného se raduje, jak se dovídáme v Písmu, i celé nebe. Později, v dospělosti, jsem byla ve světě podobně zatoulaná a bezradně se rozhlížela kolem. Hledala jsem usilovně, kterou cestou se dát, a nevzdávala to. Boží zaslíbení nás ujišťuje, že budeme-li hledat Boha celým srdcem, nalezneme Jej. Myslím, že On už mezitím hledal v minulosti nás a pak se nám dal sám nalézt. Zrušil naši bezprizornost a ujal se nás. Každý věřící v sobě nosí svůj originální příběh nalezení. Byli jsme nalezeni a zachráněni, nezůstali jsme ztraceni a zapomenuti. To nalezení znamená pro každého z nás život. Život jedinečný s velkým „Ž“. Ten jsme přijali od Toho, který sám svůj život za nás a pro nás položil.

Marie Plotěná

Život skrytý v Bohu

Druhá kapitola knihy Jozue popisuje cestu dvou zvědů, které vyslal Jozue do města Jericha. Zvědové vstoupili do domu nevěstky Rachab, tam přespali a jejich návštěva byla ohlášena králi. Ten poslal do Rachabinu domu vojáky a přikázal zvědy chytit. Ale Rachab je ukryla na střeše svého domu, vojákům řekla, že již odešli a poslala je ven, aby zvědy pronásledovali. Jakmile vojáci opustili její dům, vyšla Rachab za zvědy na střechu. Přiznala, že všechny obyvatele města z nich přepadla hrůza a ztratili odvahu, jakmile uslyšeli, že Hospodin – ten, který je Bohem na nebi i na zemi – je jejich Bohem. Řekla jim, že obyvatelé Jericha slyšeli, jak Hospodin vysušil vody Rákosového moře, když vycházeli z Egypta, jak zahubili zajordánské krále. Vyznala, že lidé ve městě z nich mají strach. Žádala od zvědů závaznou přísahu při Hospodinu, že až přijdou obsadit město, prokáže milosrdenství celému jejímu domu. Nechají na živu jejího otce, matku, bratry, sestry. Zvědové jí slíbili ochranu a milosrdenství, pokud nevzradí jejich ujednání. Její dům byl postaven na hradební zdi a tak spustila zvědy z okna po provaze. Poradila jim místo, kam se mají ukryt před pronásledovateli a **zůstat po tři dny**. Zvědové ji upozornili, že budou zproštěni přísahy, pokud neuváže v okně, z něhož je spustila, **karmínovou šňůru**, až vstoupí do země.

Oba zvědové odešli a udělali všechno podle rady Rachab.

Pronásledovatelé zvědy nenašli.

Rachab a její rodině, stejně jako celému městu hrozila smrt, ale Rachab věřila a ihned po odchodu zvědů uvázala v okně karmínovou šňůru. Podle textu v Bibli Rachab věděla o zázracích Hospodinových, věděla, že Hospodin má moc na nebi i na zemi, rozhodla se důvěřovat těm, kdo jsou pod Boží ochranou. Vyžádala si od zvědů přísahu.

Zmíněný úsek Božího slova k nám jistě promlouvá mnoha způsoby. V našem zamýšlení se můžeme zastavit u dvou věcí:

1. **Tři dny**, které zvědové strávili ukrytí před vojáky na jisté hoře a
2. **Karmínová šňůra**, kterou dali zvědové Rachabě, aby ji uvázala v okně.

Obě tyto věci ukazují na Pána Ježíše Krista.

Kniha Rút

Kniha Rút je nádherným příběhem obrácené pohanské ženy, která si získala srdce svého pozemského pána. Věřím, že je to prorocký příběh, poselství, které k nám silně promlouvá i dnes. Neboť my získáváme Krista stejně, jako si Rút získala Boáze! Ale tento příběh je víc než jen popisem historických událostí. „V zemi nastal hlad“ (Rút 1, 1). A tak Izraelec Elimelech, jeho žena Noemi a jejich dva synové, Machlon a Kiljon odešli z Judska do moábského kraje. Elimelech tam zemřel a Noemini dva synové si vzali pohanské ženy, Orpu a Rút. Zůstali v moábském kraji ještě deset let.

Ale v moábském kraji uctívali modly – bylo to shromáždění bezbožných, sídlo pohrdaných. Sám Moáb, po němž se kraj jmenoval, se narodil z incestního vztahu mezi Lotem a jeho dcermi. Jméno „Moáb“ vlastně znamená smilstvo. To on svedl Izraelce do pustin, kde jich 24 000 zemřelo na mor. Bůh zakázal Izraelcům, aby se ženili s moábskými ženami, „aby se vaše srdce neobrátilo k jejich bohům“ (1. Královská 11, 2). V duchovním světě se deje úplně totéž, když nastane hlad po Božím slově: Boží lid se obrátí ke světu, nechává se svést k modlárství a spojuje se s bezbožnými. Takový hlad táhne věřící jinam, někam, kde by mohli uspokojit své vnitřní potřeby. Dnešní

křesťané jsou chladní a ustupují ze svých morálních hodnot, protože se jim nedostává skutečné duchovní potravy. Chodí do kostela, ale spíš je prázdná.

Kázání, která slyší, jsou povrchní – není v nich žádné maso, žádná živá voda – jen zábava. V Božím domě se rozmáhá hlad!

Proto naše církve přemáhá smilstvo, rozvod, rock and roll, nebiblická psychologie, evangelium New Age – a naši mladí užívají drogy a jsou promiskuitní.

Hlad v církvi je vyhnal do Moábu, do místa modlárství. A v moábském kraji mladí lidé umrají, stejně, jako tam zemřeli synové Noemini.

David Wilkerson

Šňůra karmínové (červené) barvy znázorňuje krev Pána Ježíše. Šňůra splývá z okna hradební zdi, visí na zdi, která měla město chránit (znamená to, že lidská ochrana není vždy nejúčinnější). Pouze Ježíšova krev nás může bezpečně ochránit před jistou smrtí. Šňůra znázorňuje stékající Ježíšovu krev po kříži, krev smlouvy, která nás očištěuje od hříchů, a tato oběť nás smířuje s Bohem. V tomto případě chrání nevěstku Rachab, dává život Rachabě, její rodině i nám. Rachab se vydala na cestu s Izraelem a nakonec čteme v 1. kapitole evangelia podle sepsání Matouše, že je zapsána v Ježíšově rodokmenu. Je to něco nepředstavitelného a zároveň úžasného, že Pán Bůh pověřil tuto ženu – původně nevěstku tak významným úkolem.

I my jsme se dříve vydali s Ježíšem na Jeho cestu, vyznali jsme Mu svoje hříchy, prosili za odpusťení, oddali jsme se Jemu a byli jsme nazváni dětmi Božími.

Tři dny ukazují na třetí den po ukřižování Krista, kdy Ježíš vstal z mrtvých. Zvědové zůstali tři dny na určeném místě, jejich přátele si mohli myslet, že zvědové jsou mrtví, ale po třech dnech se k nim vrátili. Podobně jako Ježíš. I Jeho učedníci se domnívali, že Ježíš je mrtvý, všechno vzdali, dva z nich šli zpět z Jeruzaléma do Emauz. Ostatní se ukryli. Ježíš nejen že oslovil u hrobu ženy, které šly dokončit pohřební obřady na Jeho těle a poslal je se zprávou k ukrytým učedníkům, ale navíc šel se dvěma učedníky do Emauz, otvíral jim Písma, mluvil s nimi a nakonec se jim dal při večeři poznat. Potom zmizel jejich zrakům. **Učedníci si řekli: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil?“ (L 24, 32)** A vrátili se do Jeruzaléma. I nás Ježíš nalezl, dal nám naději, ukázal cestu. S Ním naše srdce hoří.

Ježíšova krev poráží smrt a člověku je darován život.

Výsledkem je, že bez smrti a vylité krve není život. V Rachabině případě, bez svěcené karmínové šňůry z hradební zdi a bez víry by nedostala nový život, neodešla by spolu s Izraelem na cestu a její jméno by nebylo zapsáno v rodokmenu Pána Ježíše Krista. Pán ji našel, oslovil a zachránil, stejně jako nás.

Pokud vezmeme náš život, pak musíme uznat a vědět jistě, že bez Ježíšovy vylité krve bychom v žádném případě nebyli očistěni od hřichů, byli bychom na všechno sami. Na strach, zranění, beznaděj, bolesti, trápení. Pokud jsme uvěřili Bohu, odevzdali svůj život do Jeho rukou, v srdci přijali Ježíše Krista jako Pána svého života, pak jsme dle textu v listu Kol 3, 3 zemřeli a náš život je spolu s Kristem skryt v Bohu. Získali jsme nový život s Bohem, stejně jako jej získala i Rachab.

„Proto klekám na kolena před Otcem, od Něhož pochází každý nebeský i pozemský rod a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás Jeho duchem posílí a upevní „unitní člověk“ a aby Kris-tus skrze víru přebýval ve vašich srdcích“ (Ef 3, 14 – 17).

Marie Horáčková

O Božej existencii som nepochyboval

Brat Július Betko
sa z Božej milosti dožíva 80 rokov

Narodil som sa štyri roky pred vypuknutím 2. svetovej vojny, do veriacej rodiny aktívne zapojenej do služby v baptistickom zbere v Békešskej Čabe. Od detstva som bol vedený k Pánu Ježišovi, za čo som Pánu Bohu a svojim rodičom nesmierne vdáčný.

Nikdy som nepochyboval o Božej existencii. Pokiaľ ide o moje obrátenie, nedošlo pri ňom k nejakým drastickým viditeľným zmenám. Mal som štrnásť rokov, keď som začal pri kázňach zreteľnejšie vnímať, že Božie Slovo je osobné a oslovouje aj mňa. Rozhodol som sa nasledovať Pána Ježiša, vyznal som mu svoje hriechy a dal som sa pokrstiť. Krátko nato som pochopil, že triedenie vecí na to, čo „je hriech“ a čo „nie je hriech“ samo osebe nestáči, ale dôležité je, aby všetko, čo robíme, sme robili na Božiu slávu. Ako pátnásťročný som na túto tému napísal článok do Rozsieváča s názvom „Robte všetko na slávu Božiu“ (Rozsieváč 1951, č. 2). Začal som si uvedomovať, že cesta, ktorú nám ponúka Pán Ježiš, je: sprotiť si zlé, vyznať svoje hriechy a prijať od Neho nový život, ktorý vytiesní to zlé z nášho srdca (Gal 5, 16; R 12, 21).

V roku 1960 som sa oženil a spolu s manželkou Gitkou máme štyri deti. Som vďačný Pánu Bohu za moju drahú manželku, s ktorou sme sa od začiatku denne stišovali pred Pánom a s Jeho pomocou sme zvládali aj tie najťažšie situácie v našej rodine.

Ako tridsaťročný som prechádzal veľkou životou krízou. Dostal som sa do takého krajného psychického vyčerpania, že som nebolo schopné žiadnej práce, žiadnej činnosti a začala sa u mňa silne prejavovať neuróza. Strávil som sedem mesiacov v nemocnici na rôznych oddeleniach, počnúc interným, cez neurologické a končiac psychiatrickým oddelením. Zažil som nesmierne utrpenie a duševné muky. Jediné, čo som bol v tom kritickom období schopný vo svojej mysli udržať, bol veršík z epištoly Filipánom: „A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše myšle v Kristu Ježišovi“ (Fil 4, 7). Bola to tažká skúška. Prečítalo som svoju nahotu, svoju biedu, svoju stratenosť a bezpodmienečnú závislosť na Božej milosti. Ďakujem Bohu, že ma cez to previedol a zachoval vo mne ten plamienok viery a nádeje, vďaka ktorému som sa udržal v spojení s Ním. A dnes môžem chváliť Pána za 50 rokov, ktoré odvtedy pridal k môjmu životu.

Chcel by som ešte spomenúť niektoré myšlienky z Božieho slova, ktoré výrazne ovplyvnili môj život. Ako prvé by som spomenul otázku hľadania pravdy – dostať sa na koreň veci. Pán Ježiš povedal: „Ak zostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učením, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodi“ (J 8, 31 – 32). Táto túžba poznáť pravdu, v prvom rade pravdu, ktorú nachádzame v Ježišovi, ovládla môj život. Snažil som sa nielen počúvať slová Pána Ježiša, ale aj pochopiť, čo nám týmito slovami hovorí. Snažil som sa vnímať pôsobenie Svätého Ducha, o ktorom Pán Ježiš povedal: „Ked však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy“ (J 16, 14). Snaha poznáť pravdu, poznat veci, problémy, vzťahy čo najlepšie sa

prejavila aj všeobecnejšie, v mojom bežnom živote vrátane zamestnania, ktoré si priamo vyžadovalo pátranie po poznáni skutočnosti – 43 rokov som pracoval v Slovenskej akademii vied na výskume elektrických vlastností polovodičov.

Veľmi dôležitým je pre mňa poznanie, že aj keď sме veriaci, aj keď milujeme Pána Ježiša, aj keď sa nám sprotivil hriech, napriek tomu nie sme bez hriechu (J 1, 8 – 10). Ked sa na to divam z pozitívnej stránky, tak som stále, ak to tak môžem povedať, dostatočne hrievný na to, aby som zostával v pokore pred Bohom a aby som nemal šancu sa nad nikoho povyšovať. Toto však nie je zámienka, aby sme si hriech zlážčovali (J 2, 1).

Čím som starší, tým mám viac otázníkov a uvedomujem si, že „iba sčasti poznávame“ (1Kor 13, 12). Som si však istý tým, že Pán Ježiš nám povedal a skrže Ducha Svätého nám, aj cez apoštолов, zjavil všetko, čo je pre nás najdôležitejšie. Pre utvrdenie sa vo viere v pravdivosť Božieho slova je pre mňa veľmi dôležité, že v osobnom vzťahu s Bohom môžem vo svojom živote vnímať jeho konanie, jeho znamenia, vypočútie modlitieb. Spomieniem jeden konkrétny príklad:

Za komunistickej totality som bol služobne niekoľkokrát v Dubne pri Moskve. Vždy som zobrať so sebou niekoľko ruských Biblí, aby som ich odovzdal bratom v moskovskom zbere. Raz mi to však nevyšlo, lebo som sa nedostal v nedelu do zhromaždenia. Jeden deň sme boli s kolegom v Moskve a prosil som Pána, aby som sa mohol stretnúť s niekym zo zboru. Bola to naivná myšlienka, lebo v zbere som poznal osobne len jedného brata, Sašu, a Moskva mala vtedy okolo päť miliónov obyvateľov a asi milión návštěvníkov. Ale pre Boha nič nie je nemožné. Naraz sa Saša objavil oproti mne. Na počudovanie môjho kolegu sme sa objiali, nastúpili sme do taxíka a odišli na odľahlé miesto, kde sme dojednali odovzdanie Biblí.

Posledná vec, ktorej sa chcem dotknúť, je, že si uvedomujem, že doliehajú na nás rôzne vplyvy, nové učenia, ktoré nezapadajú do mojich skúseností s Pánom a do môjho poznania Písma. V poslednom čase sú to najmä učenia, ktoré stavajú do centra pozornosti seba samého. Ako východisko z tejto mäteže rôznych nových učení a vplyvov som si osvojil slová apoštola Pavla: „A život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miloval a vydal seba samého za mňa“ (Gal 2, 20b). Na tomto základe stojím a chcem zostať aj v ďalších rokoch svojho života.

Július Betko

Smerovka

Hlásaj slovo, naliehaj v priaznivý i nepriaznivý čas, presviedčaj, karhaj, pouzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením.

(2Tm 4, 2)

V sobotu chodím pravidelne nakupovať na trh. V malom stánku s Bibliami, ktorý je medzi galantériou a stánkom s ovocím a zeleninou, stojí muž. Na jeho stolíku leží niekoľko Biblí a Nových zmlúv pripravených na predaj. Ľudia prechádzajú okolo. Jedni zdržanivo zdravia a usmievajú sa. Iní zrýchlia chôdzu a odvračajú pohľad na opačnú stranu, ako stojí tento muž.

Ale zrazu sa s ním niekto púšťa do reči: „Prepáčte, prichádzate sem už osem rokov za každého počasia. No mállokedy vidím, že by sa vám podarilo niečo predať. Oplatí sa vám tu celé hodiny počúvať?“ „Nuž,“ odpovedá muž, „pýtate sa smerovej tabule, či sa jej to oplatí? Čo je jej úlohou? Ukázať smer tým, ktorí sa chcú niekde dostať, však? Presne to je aj moju úlohou. Chcem ľudom ukázať na Toho, ktorý o sebe povedal: Ja som cesta, pravda a život. Nik neprichádzza k Otcovi, ak len nie skrže mňa.“ Je to Pán Ježiš Kristus. Svojou smrťou na kríži nám otvoril cestu k Bohu. Len u Neho, Spasiteľa sveta, nájdzie človek pokoj duše, odpustenie hriechov a pokoj s Bohom. Smerová tabuľa ukazuje správny smer. Ale vykročiť tým správnym smerom musí každý sám.“

Vypočula som si celý rozhovor, lebo som nakupovala vo vedľajšom stánku. Zostala som zahanbená s hladajúcou otázkou v mysli: Som smerovkou, ktorá ukazuje správny smer tým, ktorí idú okolo mňa?

Ťažko je dnes vyvolať atmosféru štyridsiatich, povoňových rokov minulého storočia. Ale práve v nich zanechala svoju stopu, a to nezmazeniu, sestra Iva Vaňková v živote bratislavského zboru.

Bolo to najmä na poli výchovy dorastajúcej mládeže, tejto najnáročnejšej a vari najchúlostivejšej vekovej skupiny. Vedľa jediná chyba môže spôsobiť nenapraviteľnú chybu a škodu v duši dorastajúceho človeka. Od tej doby nás delí už viac ako šesťdesiat rokov, všeličo sa zmenilo, a všeličo prešlo nenávratne do minulosti, áno, do histórie v jej a v našom živote.

Spomienka na sestru Vaňkovú

No nič mi nemôže zabrániť v tom, aby som si vďačne nespomenul na ňu a účinkovanie na tomto dôležitom poli nášho života a bratislavského zboru. Vtedajší dorastenci a dorastenky sú už sedemdesiatníci, a to hovorí samo za seba, že nie najmladší. Veru, mnoho detailov zapadlo do zábudnutia, ale nemôžem zabudnúť na drsnú nehu lásky sestry Ivy, s akou sa venovala zvereným mladým ľuďom. Oni nemohli nevycítiť jej úprimnú lásku, záujem o nich, a preto ju mali úprimne radi a prijímali jej výchovné pôsobenie a citlivý prístup k nim.

S horlivou láskou sa snúbilo aj jej pedagogické umenie, ktoré prinieslo ovocie, vedľa väčšina vtedajších dorastencov vyrástla v užitočných pracovníkov bratislavského zboru a niektorí aj iných zborov, áno, ako ich stípy a vzory menších a slabších. A za to bolo hodno viest duchovný boj a prinášať všetky obete.

Milá sestra Iva, právom si môžeš vďačne spomínať na svoje nie veľmi dlhé, ale dobré účinkovanie, na stvárňovanie charakteru budúcich kresťanských osôb a osobnosti. Takisto vďačne si spomínam na našu spoluprácu v zbere, keď som tam účinkoval ako mladý kazateľ, ešte začiatočník. Pán Ti odpláť a požehnaj aj v tomto podvečere život!

P. Kondač

Šesťdesiatšestročná spomienka

Veru je to už šesťdesiatšesť rokov, čo sme sa v pondelok 7. januára 1949 zišli deviati s dvoma našimi vedúcimi v kancelárii zboru Bratiskej jednoty baptistov v Bratislave na Vysokej ulici. Tí, ktorí sme boli už trochu starší, než aby sme chodili do besedy a pozerali i počívali výklad spojený s flanelografiom, sme mali vytvoriť dorast. Martuška, Ľubka, Otilka, Alicka, Oldo, Milo, Milan – Dicinek, Paľo, Ondrik, Juraj a vedúce Dobrunka a Iva.

(*Doc. PhDr. Dobromila Iva Vaňková, Csc. sa začiatkom januára t.r. dožila deväťdesiat rokov plodného života, naplneného prácou s mladými ľuďmi. Srdečne blažoželáme a do ďalších dní života prajeme silné vedomie Božej blízkosti, ktorá nás obdarovaláva pokojom i radostou, nádejou i optimizmom pre každý deň. Vďaka za prezité chvíle s Tebou, milá Iva.*)

Bol medzi nami i starý, ale milý človek, brat kazateľ Karol Vaculík. Hovoril niečo o tom,

že nikto nemôže pohŕdať dňom malých začiatkov (Zach 4, 10); že i keď nás je trochu viac ako prvých diakonov (Sk 6, 5-7), ale aj v nás a skrže nás sa môže „šíriť Božie slovo.“ Aj preto sa stala našou „hymnou“ pieseň „Bojovníci sme, ideme pre Krista v boj...“. Počas niekolkých rokov života dorastu prišlo do jeho kruhu mnoho mladých ľudí a boli ovplyvnení zvestou evanjelia, biblickou historiou a jej morálnymi zásadami, ako aj skautingom, ktorý v tej dobe bol už zakázaný ako imperialistická ideológia. Mnohí na toto obdobie svojho života radi spomínajú napriek tomu, že od našich prvých stretnutí už ubehlo šesť a pol desiatky rokov. Teší nás, keď vidíme svoje deti a vnúčatá, ako pokračujú „v dni malých začiatkov“. Vieme, že práca dorastu, najmä jej formy, prešli viacerými transformáciami, ale tešíme sa, že tí, čo prišli po nás, sú verními nasledovníkmi Pána Ježiša. Soli Deo gloria.

prítomný

Zmierený

Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a nepriateľskí k Bohu svojím zmýšľaním a zlými skutkami, teraz s ním zmieril, keď vo svojom pozemskom tele podstúpil smrť... (Kol 1, 21 – 22).

Prekladanie Biblie do jazykov domorodých kmeňov v Afrike, Južnej Amerike i inde na svete je veľmi ťažká práca. V Božom slove sú totiž výrazy a slová, ktoré domorodci vôbec nepoznajú. Prekladatelia Biblie do reči Indiánov Aukov mali problém so slovom „zmierený“. Hľadali nejaké synonymum, ale žiadne nenašli. Jedného dňa pracoval prekladateľ – misionár s niekoľkými Aukmi v pralese. Prišiel k úzkej hlbokej roklíne. Misionár si myslel, že už nebudú môcť ísť ďalej. Aukvia však vzali sekery a obsekali jeden veľký strom tak, že padol cez roklinu. Po ľnom prešli bez problémov na druhú stranu rokliny. Prekladateľ, ktorý pozorne počúval, čo hovoria, zistil, že používajú výraz zodpovedajúci spojeniu „kmeň stromu cez roklinu“. Zdalo sa mu, že je to najvhodnejší výraz pre slovo „zmierený“. Veľkú prieťast, ktorá je medzi Bohom a ľuďom, premostil Pán Ježiš. Svojím životom a smrťou splnil všetky Božie požiadavky. Nikto z ľudí by to nedokázal. Tak sa stalo, že Boží nepriatelia sú skrže smrť Božieho Syna zmierení so Stvoriteľom a nebeským Otcom.

Podľa GBV Dillenburg

Vzdělávání na cestě

Ve školním roce 2015/16 jsme pro vás připravili nový program pod názvem:

Vzdělávání na cestě.

Kurz je určen všem, kdo mají zájem získat základy pro svoji službu ve sborech BJB.

Termín přihlášení: Do 30. 6. 2015

Po přijetí vaší přihlášky budeme kontaktovat kazatele vašeho sboru s prosbou o vaše stručné doporučení ke studiu. Také chceme byt v průběhu kurzu v kontaktu s vaším kazatelem (vedoucím sboru), aby se s vámi sdílel ohľedne vašeho studia i zapojení do služby ve sboru.

Termíny setkání ve školním roce 2015/16

Setkání 1 - 2. - 3. října 2015

Setkání 2 - 13. - 14. listopadu 2015

Setkání 3 - 8. - 9. ledna 2016

Setkání 4 - 11. - 12. března 2016

Setkání 5 - 8. - 10. dubna 2016 (Vysoké Mýto / Hradec Králové)

Setkání 6 - 10. - 11. června 2016

Kde se kurz uskuteční?

Kromě výjezdového víkendu (pátek – nedele) se budou setkání konat v budově školy Dorkas v Olomouci (Blažejské náměstí 9).

Přihlášení studenti budou mít možnost ubytování v budově školy na karimatce s vlastním spacákom (v ceně kurzu). Pro zájemce o ubytování na pokojích můžeme zajistit za poplatek nocleh v některém z blízkých Domovů mládeže nebo na studentských kolejích za cenu 390 Kč za noc.

Cena kurzu: 1800 Kč (300 Kč za setkání), cena zahrnuje společné stravování a poskytnuté materiály.

Bližší informace: Pavel Coufal (vedoucí kurzu) pavel.coufal6@gmail.com 734 681 590

Jan Jackanič (organizace kurzu, přihlášky) jan.jackanic@baptist.cz 608 742 757
<http://vnc.bjb.cz>

Prenasledovanie

V roku 2014 sa prenasledovanie kresťanov geograficky nerozšírilo, ale výrazne zosilnilo na mnohých miestach sveta. Túto informáciu priniesla organizácia OpenDoors, ktorá zverejnila začiatkom tohto roku aktuálny index prenasledovania kresťanov vo svete za rok 2014. Týmto prehľadom dokumentuje obmedzovanie náboženskej slobody v 50-tich krajinách sveta, kde sú kresťania znevýhodňovaní alebo prenasledovaní a sú objektom psychického alebo fyzického týrания. Táto situácia sa týka okolo 100 miliónov ľudí, pričom kresťania sú najsilnejšie prenasledovanou náboženskou skupinou. Najviac trpia prenasledovaním veriaci v Severnej Kórei, ktorá má toto smutné prvenstvo od roku 2002. Odhaduje sa, že tam žije 200 000 až 400 000 tajných kresťanov, z ktorých okolo 70 000 sú ako „nepriatelia štátu“ väznení v pracovných táboroch za mimoriadne ťažkých podmienok. Nasledujúcich sedem krajín tohto smutného rebríčka je z oblastí, kde vládne islamský extrémizmus a kde prenasledovanie intenzívne rastie. Sú to krajiny: Somálsko, Irak, Sýria, Afganistan, Sudán, Irak a Pakistan.

K veľkej zmene došlo hlavne v Sýrii, kde do vypuknutia občianskej vojny mali kresťania relatívnu slobodu. V súčasnosti sú prenasledovaní hlavne príslušníkmi Islamského štátu (IS). Smutnou správou je aj to, že Turecko sa po troch rokoch znova pridal ku krajínám, v ktorých prebieha prenasledovanie ako dôsledok rastúceho islamského nacionalizmu prezentovaného prezidentom R. T. Erdoganom.

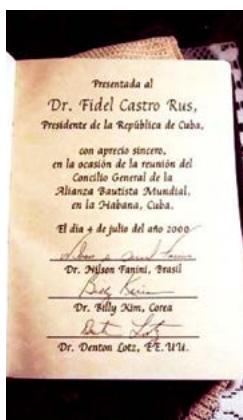
Zdroj: IDEA

BWA víta zmeny

Nedávne oznámenie o obnovení diplomatických vzťahov medzi USA a Kubou sa stretlo s pozitívnym ohlasom zo strany Svetového zväzu baptistov (BWA). 17. decembra sa stretli prezident USA Barack Obama a kubánsky prezident Raul Castro a oznamili túžbu postupne normalizovať vzájomné vzťahy. Tieto nové kroky sú vítané ako možnosť zmierniť ťažkosti ľudí na Kube a umožniť občanom USA cestovať na Kube bez zbytočných komplikácií, čo pomôže rozvíjať obchodné vzťahy, cestovný ruch a vzdelávanie. BWA sa dlhodobo angažoval za zmenu vzťahov medzi USA a Kubou. V roku 2000 sa generálny koncil BWA uskutočnil práve v hlavnom meste Kuby – Havane. Počas jej konania sa zástupcovia BWA stretli aj s vtedajším prezidentom Fideliom Castrom (foto), ktorému venovali Bibliu. V roku 2013 bola na koncile BWA prijatá rezolúcia, vyzývajúca USA k uvoľneniu reštrikcií a embarga voči Kube. K členstvu vo svetovej rodine baptistov sa na Kube hlási 900 zborov s približne 60 000 členmi. Cirkev na Kube patrí k najýchlejšie rastúcim v karibskej oblasti.

Zdroj: BWA

Ocenenie práce baptistov

Svetový zväz baptistov získal v roku 2014 prestížne ocenenie v rebríčku GreatNonprofits, ktorá vyhodnocuje prácu neziskových organizácií. Ocenenie získal na základe pozitívnych ohlasov od ľudí, ktorí sa stretli s prácou a službou BWA v USA a vo svete. Boli to hodnotenia dobrovoľníkov, donorov a tých, ktorí projekty BWA nejako pomohli. Je to vyjadrenie kvality praktickej služby voči širokej komunité ľudí. Získané ocenenie nie je samoúčelné, ale umožňuje získať novú podporu rôznych projektov BWA vďaka následnej prezentácii v ďalších projektach.

Zdroj: BWA

Objavujte poklady Evanjelia podľa Jána s levom Leom!

Tvorivý spôsob ako osloviť mladé mysele a mladé životy. *Krok za krokom* je séria biblických lekcii určených pre dorast Či deti vo veku desať až dvanásť rokov. Túto dynamickú sériu môžu využiť rodičia, vedúci nedeľných škôl v cirkvi, kresťanskí učitelia a vedúci domáčich skupiniek. Vhodná je na tábory, nedeľné besiedky, kluby detí... *Krok za krokom* používa metódy, pri ktorých sa deti pri štúdiu Biblie určite nebudú nudíť a ktoré vzbudia záujem mladých dozvedieť sa viac. Kniha je vo formáte A4, má 144 strán. Cena: 2€ (+ poštovné).

Induktívne štúdium knihy JONÁŠ pre deti

Týždenník v meste Ninive hľadá skvelých reportérov, aby preskúmali fakty o tomto nezvyčajnom príbehu. Budete robiť reportáz s mužom, ktorý strávil v bruchu ryby niekoľko dní. Naučíš sa pritom mnohým úžasným pravdám o Bohu. Taktiež zistíš, ako sa tvój život môže stať úžasným dobrodružstvom viery, ak budeš poslúchať Boha a jeho Slovo. Kniha je vhodná na tábory, nedeľné besiedky, kluby detí... *Krok za krokom* používa metódy, pri ktorých sa deti pri štúdiu Biblie určite nebudú nudiť a ktoré vzbudia záujem mladých dozvedieť sa viac. Obsahuje krížovky, hru a iné zaujímavosti... Kniha má 90 strán; cena 3€.

Objednávky: Darko Kraljik, e-mail: bjbhurbanovo@gmail.com
Ukážky prvej lekcie na www.preceptsslovakia.estranky.sk

Ve sborníku „100 rokov rozsievania“ najdete:

- milníky v životě Rozsévače od roku 1914
- něco o zlomových okamžicích, překážkách
- první kroky Rozsévače, kdo stál za jeho vznikem

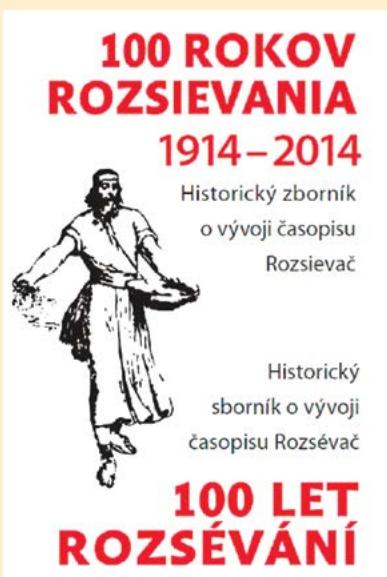
V roce 1917 napsal redaktor br. M. Marko do Rozsévače výzvu čtenářům: Prosím vás všechny, kteří můžete, napište mi příběh toho, jak jste se roztočili po občerstvení s Bohem, po novém životě, co vám v tom bylo nápomocno. Jaké překážky a těžkosti jste museli překonávat? Po čem nejvíce touží vaše duše, co jste si zvolili za hlavní cíl svého života, co děláte pro to, abyste se k Pánu Bohu co nejvíce přiblížili? Jaké zkušenosti jste již dosáhli a ve svém duchovním životě již prožili?

Znovu vás o to prosím.

I dnes vás o to prosíme. Vyzýváme vás k vydání svědectví. Připravujeme číslo Rozsévače s názvem „Život bez strachu“.

Napište nám, čeho jste se obávali a co všechno jste museli prožít, než jste strach překonali. Těšíme se na vaše dopisy. Děkujeme. Pište na adresu: rozsievac@baptist.sk

Objednávky posielajte na adresu rozsievac@baptist.sk, alebo telefonicky na tel. č.: 0908 571 039, (+421 908 571039)

Rádio7 vysiela pre vás

- kresťanskú hudbu
- témy a poradenstvo
- svedectvá zo života
- spravodajstvo

Počúvajte nás
a staňte sa naším
partnerom!

č.ú.: 2629010483/1100

Bratislava: 103,6 MHz
Nové mesto n. V.: 107,4 MHz
Banská Bystrica: 107,7 MHz

www.radio7.sk

Zasílaní příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat
na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu!
Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v rádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci rádků.

Dokumenty prosíme posílejte ve formátu doc, ne jako docx.

Texty na inzerci prosíme zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik vás inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání a pod.

Fotografie pro tisk by mely být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF.

Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění: Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

Číslo 3/ 2015 - Život bez strachu

Uzávěrka: 6. 2. 2015

Číslo 4/ 2015 - Oblečme si nesmrtelnost (Velká noc)

Uzávěrka: 19. 2. 2015

Číslo 5/ 2015 - O našich pokladoch

Uzávěrka: 19. 3. 2015

Číslo 6 / 2015 - Živý Boh (svedectvá)

Uzávěrka: 19. 4. 2015

Příspěvky nám můžete zasílat i dříve, zařadíme je dle tématu. Děkujeme.

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsévača. Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach: – preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk – krátke informácie zo zborového diania – rozhovory – spracovanie tematických článkov – fotoreportér. Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)

Predplatné na rok 2015

Odberatelia v SR:

- predplatné ostáva 13,50 € na rok (cena výtlaku 1,35 €) + poštovné
- v platnosti ostáva, ze prvopredplatiteľa majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom)

poštovné:

zbory - 1,1€ na kus a rok, jednotlivci - 4.8 € na kus a rok

Odberatelia v ČR:

- v dôsledku zmeny kurzu na 27,4 Kč/€ predplatné vychádza 370 Kč (cena jedného výtlaku 37 Kč) + poštovné

- prvopredplatiteľia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom)

poštovné:

zbory - 85 Kč na kus a rok, jednotlivci - 210 Kč na kus a rok

Zvýšenie cien poštovného pre ČR je spôsobené zohľadnením zvýšenia poštovného v roku 2014.

Zahraniční odberatelia: predplatné 13,50 €, poštovné 29 €

Platby realizujte na účty:

SR: IBAN SK35 0900 0000 0000 1148 9120 var. symbol 888,

starý formát účtu: 1148 9120/9000, var. symbol 888

ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800

var. symbol 911 840

V tomto čísle si jednotliví odberatelia nájdú poštovú poukážku.

Za dary nad rámec predplatného vopred dákujeme.

Ľudská dôstojnosť chudobných

Snahou nás všetkých, ktorí pracujeme v Nadácií Integra, je neustále rozširovať príležitosť, ktoré môžu ľudia využívať, aby si zabezpečili dôstojný život.

Dietá, ktoré je sponzorované cez naš program Malaika, môže chodiť do školy, a vďaka tomu bude mať v budúcnosti väčšiu možnosť sa zamestnať. Alebo farmár, ktorý je súčasťou nášho združenia certifikovanych farmárov Fair Trade, sa môže rozhodnúť, že nepredá svoje finálne produkty bezohľadnému obchodníkovi, pretože má lepšiu alternatívu.

Klinika, ktorú sponzorujeme v dedine, prináša možnosť prístupu k zdravotnej starostlivosti, ktorá pre nich predtým neexistovala. Žena, ktorá má stabilné zamestnanie v našej továrnii, si môže vybrať lepšie a zdravšie jedlo pre svoje deti. Studňa v dedine prináša možnosť piť vodu, ktorá nespôsobí choroby. Keď sa zamyslíme nad komplexnosťou chudoby,

porozumieme a bude nám zrejmé, že chudoba je väčšinou o nedostatku možností a príležitostí.

Dieta, ktoré si nemôže vybrať, že pôjde do školy, pretože musí zabezpečiť vodu pre rodinu, alebo žena, ktorá nemá možnosť nijako sa chrániť pred AIDS. Ďalej matka, ktorá nemá možnosť priniesť svojim deťom výživné jedlo.

Otec, ktorý pre vysoké poplatky nemôže vziať svoje dieta do nemocnice. Alebo keď sa mu môže napiť špinavej vody, alebo nenapíť sa vôbec. Aj toto sú každodenné rozhodnutia ľudí, ktorí žijú v chudobe. Práve preto je našou výziou a snahou vytvárať príležitosť pre dôstojný život týchto znevýhodnených ľudí, aby podobne ako my mohli byť tvorcami svojej prítomnosti, ale aj budúcnosti.

Kľúčom k pozdvihnutiu ľudskej dôstojnosti je vytváranie možností a príležitostí pre ľudí, aby sa mohli rozhodovať a aby mohli žiť taký život, pre aký sme boli stvorení a aký by sa mal žiť.

*Allan Bussard,
správca Nadácie Integra*

Venujte z vašich daní

na rekonštrukciu
konferenčných miestností v Račkovej doline

Vizualizácia konferenčnej miestnosti

Názov: IN Network Slovakia, n.o.

Sídlo: Sokolská 2729/12, 984 01 Lučenec

Právna forma: nezisková organizácia

ICÓ: 37954130

Kontaktné údaje:

tel: 0907169875

c.ú.6014448030/5600 v.s 777

www.innetwork.sk, inslovakia@stonline.sk

KETM
Katedra teologie a katechetiky
Department of Theology and Christian Education

Pozývame Vás študovať
evanjelickú teológiu.

Ponúkané stupne štúdia:
Bc., Mgr., PhD.

Naši absolventi sa uplatňujú ako:

- kazatelia a kazateľky;
- misionári a misijní pracovníci;
- diakoni;
- pracovníci v rôznych neziskových organizáciach;
- akademickí pracovníci

Viac o prihlásení sa: www.detm.org

Desať dôvodov prečo študovať u nás ➔

**Desať dôvodov
prečo študovať u nás:**

1. Akreditované štúdium od Bc. stupňa až po PhD.
2. Pedagógovia sú kresťania s bohatou praxou s vysokym akademickým profilom.
3. Vlastná špecializovaná knižnica s viac ako 13.000 špecifickými titulmi.
4. Štúdium formuje človeka po odbornej aj duchovnej stránke.
5. Ekumenické prostredie, spoznáte rôzne typy zbožnosti.
6. Štúdium je priamo prepojené s praxou.
7. Mesto Banská Bystrica je univerzitné mesto s dobrým vybavením.
8. Možnosti zahraničných pobytov na spolupracujúcich univerzitách.
9. Univerzitné prostredie – vstupujete do budúcej spolupráce aj konfrontácie so študentmi iných odborov
10. Toto štúdium môže byť spôsobom, aký začnete realizovať svoje vocatio interna ku duchovnej službe

Základné informácie o štúdiu ➔

Svetlo vo fotografií

Seriálom zameraným na odborné poradenstvo v oblasti fotografovania s následnou biblickou aplikáciou a fotosúťažou sprevádza Vladimír Malý

SVETLO A JEHO VLASTNOSTI

Svetlo, ktoré stvoril náš Boh (Gn 1, 3 – 5), tak veľmi potrebujeme aj na fotografovanie. **Bez svetla sa nedá fotiť!** Poznáme rôzne zdroje svetla, ale hlavne sa budeme zaoberať len zdrojom denného svetla, a tým je naše Slnko. Dokonca aj mesačný svit sú len odrazom svetla, čo je Slnka. Aj vstavaný aj externý blesk nám poskytujú svetlo podobné svetlu Slnka. **Témou svetla je natolikorozsiahla, že nemôžeme zachádzať do podrobnosti, ale zjednodušene sa dá povedať, že fotografia je tvorená troma základnými vlastnosťami svetla.**

a) INTENZITU SVETLA

– to, koľko svetla máme k dispozícii, sa vo fotografickom jazyku udáva v EV stupňoch (denné svetlo má rozsah približne 13 – 16 EV). **Na toto reagujeme správnu expozičiou.**

b) FARBU SVETLA – aparát potrebuje informáciu o využívaní bielej WB.

c) KVALITU SVETLA – ako bude svetlo na snímke rozložené (tiene, odlesky) – **za to je už zodpovedný fotograf.**

Tieto tri vlastnosti svetla nám poskytujú veľa možností hlavne prostredníctvom oblohy, ktorá je difúzorom (rozptylkou) prechádzajúceho svetla a vytvára nespočetné množstvo farebných kombinácií. Tieto možnosti sa ďalej otvárajú v rámci rôznej dennej a ročnej doby. Máme možnosť vyberať si čas fotenia a správne stanoviť vzhľadom na polohu slnka a tým aj smer svetla. Vieme, že v zime je svetla menej. Naopak, v lete sú dni dlhšie a vďaka dostatku svetla nemáme problém s expozičiou, navyše slniečko navodzuje radostnú atmosféru. V lete sa však musíme často poposať s veľkým kontrastom. Pri bezoblačnej modrej oblohe, keď je slnko kolmo nad nami, vznikajú nepríjemné tiene na tvári. Pri takomto

počasí je najlepšie vynhnúť sa foteniu postáv na slnku najmä okolo obedu, keď sú tiene najväčšie. Lepšie je vtedy fotiť v temi a bleskom vyjasniť tvár (pozor však na dosah blesku). Tí, ktorí už majú určité skúsenosti, si môžu vymôcť kusom bieleho kartónu či polystyrénu, ktorý nám niekoľko pridráži tak, aby odrazené svetlo bolo nasmerované na tvár fotografovanej osoby, čím sa zmäkčia tiene na tvári. Je to vhodné najmä vtedy, keď má postava čiapku alebo klobúk. Pri portréte si rozptylku môže podržať aj fotografovaná osoba.

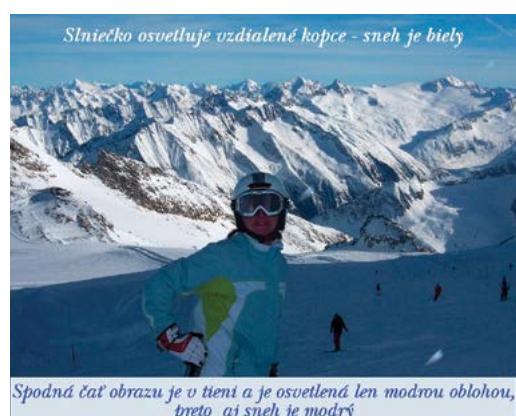
FOTOGRAFUJEME V ZIME

Vzhľadom na ročné obdobie, keď očakávame, že by mal byť sneh a mnohí budeme chcieť zachytiť zimnú krásu, som túto tému zaradil trochu predčasne, aj keď sme sa ešte nedostali k problematike merania expozičie. Z množstva fotografií mojich zákazníkov viem, že problémom zimných fotografií je sivý sneh s modrým nádyhom, čo nie je veľmi pekné.

Sneh je predsa biely! Tak to naše oči vidia, lebo náš mozog oku pomáha správne definovať bielu. Majme na pamäť,

použitá korekcia +1,5

Spodná časť obrazu je v tieni a je osvetlená len modrou oblohou, preto aj sneh je modrý

že fotografujeme odrazené svetlo a biele a jasné predmety odrážajú viac svetla ako tmavé.

Expoziometer aparátu reaguje na tento fakt tým, že skráti expozičiu a snímka, na ktorej prevláda biely sneh, je PODEXPOVONÁ, čiže nedostatočne osvetlená – a sneh nie je biely, ale sivý.

Lahká pomoc. Prikážeme aparátu, že chceme viac svetla cez objektív na snímač, a urobíme to tak, že nastavíme korekciu osvetlenia **+0,5 až +1,5**. Túto funkciu majú všetky kompakty a samozrejme zrkadlovky. Pokiaľ nevieme, kde sa nastavuje, stačí pozrieť do návodu. Z niekoľkých ukážok sa dá posúdiť, ako korekcie vplývajú na belosť snehu a tiež, ako sa dá využiť smerové bočné svetlo na zvýraznenie motív.

Ale prečo je v niektorých častiach obrázku sneh modrý? Je to tým, že pri modrej oblohe nemôže byť niektorá časť scény osvetlená slnečnými lúčmi, lebo tomu bráni kopec, strom, či budova a práve tie miesta sú osvetlené len modrou oblohou, a teda odovzdávajú snehu modrý nádych. Je to len na nás, ako sa tomuto nepeknému efektu vynhne. Bud' zmeníme stanovište, alebo také časti motívú vymecháme, alebo počkáme na vhodnú polohu slnka. Ak nie je iná možnosť, môžeme ešte fotografiu zmeniť v počítači na CB.

RADA: *V zime batérie chráňme pred mrazom, lebo vtedy rýchlo strácajú kapacitu. Najlepšie je mať ich vo vrecku pri tele a vložiť ich do aparátu až pri fotení. Oplatí sa mať viacej batérií. Premrznutú techniku pri vstupe do teplej miestnosti necháme v taške, pokial sa jej teplota nevyrovnaná s teplotou miestnosti. Predídeme tým zaroseniu objektívu a prípadnému skratu, ak by sme hned použili aparáta.*

CVIČENIE: *Odfotografujeme niekoho pred bielou stenou alebo na snehu najskôr bez korekcií a potom, ak je snímka tmavá, pridávame korekcie do +. Vyberieme si potom len dobrú snímku.*

ZAMYSLENIE

Žalmista Dávid vyznáva v 27. žalme: **HOSPO-DIN JE MOJÍM SVETLOM** a tiež 119. žalm nás uistuje, že **BOŽIE SLOVO JE SVIECOU** našumu chodníku. Najväčší prielom svetla do tmy tohto sveta urobil Pán Ježiš. Ľud, ktorý sedel v tme, uzrel veľké svetlo a sediacim v krajinе v tôni smrti vziašlo svetlo. Bol poslaný človek od Boha, ktorého meno bolo Ján a svedčil o tom svetle. Pán Ježiš povedal: **JA SOM SVETLO SVETA**

a ten, kto Jeho nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života. Tým, že sme sa stali Jeho nasledovníkmi, nás preduří, aby sme boli svetlom sveta.

VY STE SVETLOM SVETA. Zároveň nám zveril poslanie toto svetlo zviditeľniť.

Nemôže mesto, ležiace hore na vrchu byť skryté

Mat 5, 14

„Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“

Pavlov príbeh

(prevzaté z materiálu Detskej misie – Klobúková párt) „... ak je niekto v Kristu, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli a hľa, nastali nové“ (2Kor 5, 17).

Viete, v akej krajine nosia ľudia na hlavách takéto klobúky? V Mexiku – v krajine, ktorá leží na severoamerickom kontinente.

Dnes vám chcem porozprávať príbeh o chlapcovi, ktorý sa volal Pablo. Pablo žil v Mexiku. Každý deň nosil so sebou deväť klobúkov. Nie preto, že by mal deväť hláv. Mal iba jednu hlavu, presne tak ako vy.

Nenosil ich ani preto, že by bola v Mexiku taká veľká zima. Práve naopak, v Mexiku je veľmi teplo. Nosil ich preto, že tieto klobúky predával. Keď sa mu v jeden deň podarilo predať všetkých deväť klobúkov, splnil svoju dennú normu.

Jedného dňa stretol Pablo misionára. Misionár mal veľký problém. Nevedel, akým spôsobom by mohol po Mexiku cestovať. Keby tak mal aspoň nejakého somárika! Pablo misionárovi poradil: „Môj otec má somára a som si istý, že vám ho rád predá.“ Takto sa dostal misionár k somárovi.

Somár je však veľmi tvrdohlavé zvieraj a misionár mal veľký problém prinútiť ho ísi tam, kam chcel. Keď Pablo zbadal misionára, ako sa trápi so somárikom, rozhodol sa, že mu pomôže. Pablo somárovi zašeplal čosi do ucha. A pozrime sa! Somár sa hned pohol a poslušne kráčal. Tak sa stal Pablo misionárovým pomocníkom a odvtedy ho sprevádzal na jeho cestách.

Z jednej veci bol však misionár veľmi smutný. Pablo strašne klamal! Zdalo sa, že Pablo asi nikdy nehovorí pravdu. Misionár mu povedal, že nebude môcť chodiť do novej kresťanskej školy, ktorú mali o pár mesiacov otvoriť, ak bude ďalej takto klamať. Pablo si však povedal: „Čo je to niekoľko klamstiev? To predsa nevadí! Prečo to tomu misionárovi tak prekáža?“

Čo myslíte, prečo bol misionár z Pavlových klamstiev taký smutný? Vedel, že z toho, čo Pablo robí, je veľmi smutný aj Pán Boh. Ved Pán Boh stvoril každého človeka a má ho veľmi rád. Pán Boh chce, aby sa mal každý človek dobre. Preto aby sme boli šťastní, dal nám svoje prikázania, ktoré máme dodržiavať. Ak ich nedodržiavame, zaslúžime si trest.

Preto bol misionár veľmi smutný, keď počul Paula klamat.

Jedného dňa musel misionár na pár dní odcestovať. Povedal Pavlovi: „Vidíš dolu ten plot? Bol by som rád, keby si vždy, keď za-

klameš, vzal toto kladivko a zatíkol do plota jeden klinec.“ Pablo si pomyslel: „Čo s tým zase misionár začína? Prečo nedá pokoj?“

Ale potom si uvedomil, že žiadne kladivko nemá a že by to bol veľmi dobrý

spôsob, ako by mohol nové kladivko získať. Preto povedal: „Dobre, súhlasím.“

Pablo sa prechádzal po ulici a stretol svojho priateľa Bepa.

„Ahoj, Bepo!“

„Ahoj, Pablo! Odkiaľ máš také krásne kladivko?“ spýtal sa Bepo.

„Od misionára,“ odpovedal Pablo.

„Fíha, to je ale krásne! A načo ti ho daľ?“

„Len tak! Ako darček.“

„A dal ti misionár aj iné veci?“

„Ó, áno,“ povedal Pablo. „Dal mi ešte veľmi peknú kravatu a hnedé topánky so striebornými sponami.“

„Striebornými sponami?“ čudoval sa Bepo.

„A kde máš všetky tie veci?“

„Hm,“ začal potichu rozmyšľať Pablo. „Američania majú všetky svoje cenné veci uložené v banke.“ Preto povedal: „Vieš, tie veci som si uložil do banky.“

Bepo ešte povedal: „Aj ja by som si prial mať také krásne veci, ako máš ty.“

Pablo klamal, len sa tak prášilo! Jedno klamstvo za druhým. Možno máš aj ty s klamáním problém a nevieš vždy povedať pravdu. Ale možno sú aj iné veci, ktoré robíš a o ktorých vieš, že sa Pánu Bohu nepáčia. Všetci robíme veci, ktoré sa Pánu Bohu nepáčia a Biblia ich nazýva hriechom (Rímskym 3, 23).

Aj Pablo – tak ako každý človek – sa narodil s hriechom v srdci a chýbala mu sila robiť veci, ktoré sa Pánu Bohu páčia. Celú noc premýšľal o tom, čo všetko narozával Bepovi. Nemohol kvôli tomu ani spať. Vedel, že klamal a že teraz bude musieť ísi k plotu a zatíciť do neho niekoľko klincov. Ráno vział

svoje pekné kladivko, klince a vybral sa k plotu.

Keď prišiel Pablo k bránke, začal zatíkať jeden klinec za druhým:

Bum! Jeden klinec za klamstvo s kladivkom.

Bum! Jeden klinec za klamstvo s kravatou.

Bum! Jeden klinec za klamstvo s topánkami.

Bum! Jeden klinec za klamstvo s bankou.

Vtom k nemu opäť prišiel Bepo a spýtal sa ho: „Čo to robíš, Pablo?“ „Zatlkam klince,“ odvetil Pablo. „A načo?“ Bepo bol zvedavý. „Abý som si na ne mohol zavesiť svoje klobúky.“ Bum! A Pablo aj za toto klamstvo zatíkol ďalší klinec.

Onedlho sa misionár vrátil domov. Pochválil Pablo za odvahu zatíciť do plota klince za každé klamstvo. „Ale teraz by som chcel, aby si klince z plota vytiahol.“ Pablo si pomyslel: „Čo je toto za robotu? Najprv som mal klince zatíciť a teraz ich mám zase vytiahnuť?“ Ale napokon sa pustil do práce.

Keď už vytiahol všetky klince, misionár ho poprosil. „A teraz zahľad všetky diery, ktoré po klincoch zostali.“ Pablo namietal: „Ale to sa nedá!“

Pablo mal pravdu. Ak sme už raz zatíkli klince do dreva, po jeho vytiahnutí zostane v dreve diera navždy. Nevieme ju sami zaceliť. Podobne je to aj s našou neschopnosťou robiť len dobré veci. Narodili sme sa ako hriesci. Pán Boh však aj tu dokáže nemožné. Nášho starého človeka chce zmeniť na nového, chce z nás učiť „nové stvorenie“.

Ako je to s tebou? Chceš žiť starý život a byť neposlušný Pánu Bohu? Alebo poprosíš Pána Boha, aby ťa zmenil a urobil z teba nového človeka? Ak je twoja odpoved: „Áno, chcem byť novým človekom,“ príď k Pánovi Ježišovi v modlitbe a povedz Mu o tom.

Pablo sa rozhodol zmeniť svoj život. Odozval svoj život Pánovi Ježišovi a prestal klamať. Stal sa novým stvorením.

Všechnu naději jsem složil v Hospodina.

On se ke mně sklonil, slyšel mě,

když o pomoc jsem volal.

Vytáhl mě z jámy zmaru,

z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu.

(Žalm 40, 1–3)